

# VETO

Veertiendaags Blad Van De Algemene Studentenraad  
Jaargang 7 nummer 5

Redaktie & Administratie : 't Stuc (1e verdiep); E. Van Evenstr 2d

RVS

## Prijsverhoging

# Waar liep het fout?

De wet van 3 augustus 1960 regelt de financiering van de sociale sectoren aan de universiteiten. De nationale overheid nam terzake grote verantwoordelijkheden op zich. Wat liep er fout? Waar liep het fout? Een eerste bijdrage.

### Demokratisering

Wanneer we praten over de 'raad voor studentenvoorzieningen' hebben we het over het orgaan dat zich bezig houdt met de collectieve voorzieningen aan onze unif. Hun financiering wordt via deze raad geregeld. De nationale overheid richtte destijds heel wat van dergelijke voorzieningen op of nam ze over uit privéhanden om ze verder uit te bouwen. Collectieve voorzieningen, m.a.w. de sociale sektor. Deze behelst de voedingssektor (Alma's), de studentenhuisvesting (universitaire residenties, huisvestingsdienst), de sociale, medische, juridische dienst, de jobdienst... Kortom, het zijn die diensten die een bijdrage leveren tot de verdere demokratisering van het hoger onderwijs. (sic)

### Solidariteit

De Raad voor Studentenvoorzieningen, in vergadering bijeen op 28 november j.l., boog zich over de begroting voor 1981. Anders gezegd: bezon zich over mogelijke oplossingen voor de slechte budgettaire toestand van de Leuvense sociale sektor. Inderdaad, het gaat er niet goed mee. Men voorziet een deficit van 16 miljoen en waarschijnlijk zal dit zelfs oplopen tot 20 miljoen. De studentendelegatie lanceerde een voorstel om dit tekort eenmalig te laten dekken door een solidariteitsbijdrage van de hogere kaders aan de universiteit. Dit voorstel werd als niet haalbaar voor de begroting '81 van de hand gedaan. Verder flitsten argumenten over de tafel als zouden op sommige plaatsen de lonen vastgelegd zijn door een Collectieve arbeidsovereenkomst. De hele kwestie zou bovendien nationaal bekeken moeten worden: enkel globale maatregelen van fiscale aard komen in aanmerking, waarmee bedoeld wordt dat dergelijke voorstellen enkel in overweging kunnen genomen worden, mits toepassing op ruime maatschappelijke schaal. Als er dan toch loonsafstand zou moeten gedaan worden, dan moet dit in de eerste plaats de echte kansarmen in de maatschappij ten goede komen en niet de toch reeds bevoorrechte studenten, aldus een

aantal vertegenwoordigers van de academische overheid. Tegen de achtergrond van de reeds meermaals geformuleerde doelstellingen van de Raad voor Studentenvoorzieningen, komt dit laatste argument wel erg demagogisch over. Immers, wanneer je stelt dat je een bijdrage wil leveren tot de demokratisering van deze unif., wanneer je jezelf als taak stelt het informeren, opvoegen en begeleiden van studenten die problemen hebben die voortvloeien uit of naar samenhangen met hun verblijf aan de universiteit, dan wil je zoveel mogelijk mensen de kans geven universitair onderwijs te genieten, ook en vooral de kinderen uit lagere socio-professionele lagen van de bevolking. Een verhoging van de financiële drempels voor de universiteit is daar zeker géén poging toe. En de sociale sektor aantasten is wel degelijk een verhoging van deze financiële drempels. *vervolg p.4*



VETOR  
THE WEEKLY FACE  
OF:  
VAT U DEZE WEEK  
MOET ANTWOORDEN  
OP VRAGEN BE-  
TREFFENDE :

Redactioneel	p. 2
Rijkswacht	p. 2
Mensenrechten	p. 3
Onderwijs	p. 4
R.V.S.	p. 4
Geld v/d KUL	p. 5
Doorbraak	p. 6-7
Akademische raad	p. 8
Regionaal	p. 9
Kultuur	p.10
John Lennon	p.11
Agenda	p.12



## John Lennon p.11

Op het laatste nippertje werd nog een bijdrage binnengebracht over John Lennon. In dit artikel gaat de schrijver wat dieper in op de ingrijpende gebeurtenissen en ontwikkelingen die de Beatles mee hebben veroorzaakt (zoals de hippie-beweging, mei '68, enz...).

# Regen in Nederland Druppels in België

Uit de diepten van de ministeriële kabinetten verscheen augustus vorig jaar, als een monster van Loch Ness, het "wetsontwerp op de academische graden".

Velen moeten gedacht hebben dat het ging om een artifact, een louter theoretische structuur, een hervorming die door haar massaal karakter en haar onvoorspelbare gevolgen met de legendarische aprilgrap kon vergeleken worden. De val van de regering nam echter weldra de spanning weg. Het wetsontwerp verdween, de wateren sloten zich en werden rustig.

Zoals nu blijkt uit een ontwerp van de Nederlandse liberale onderwijsminister PaTs zijn dat soort Loch Ness ontwerpen geen fictie maar realiteit. De gelijkenissen tussen PaTs' design en het wetsontwerp op de academische graden zijn treffend: de opleidingen worden grosso modo in drie delen, samen twee fasen, gesplitst; er is een evolutie naar despecialisatie in de eerste fase (onze licenties en kandidaturen) en naar doorgedreven specialisatie in de tweede fase (de zgn. "3<sup>o</sup> cyclus"); de opleidingsduur wordt over het algemeen korter en aan het ontwerp hangt een besparend reukje.

Onderwijshervormingen in de Westerse landen komen voort uit een gemeenschappelijk ideeëngoed. Er bestaat een intense internationale samenwerking via structuren als de OECD in Parijs. Over de grenzen kijken dus, naar Studeren in Fases op p.4.

## Vakantie- regeling 't Stuc

Tijdens de Kerstvakantie (20 december - 4 januari) zijn de PERMANENTIE, VERGADERZALEN, ATELLIERS en KANTOREN volledig GESLOTEN op 24, 25 en 26 DECEMBER en op 1 JANUARI. Op de andere dagen is dit alles open tussen 9u - 12u30 en 14u - 18u30 (niet later!). De BAR is gesloten op 24 DECEMBER vanaf 19u en VOLLEDIG op 25 DECEMBER; eveneens op 31 DECEMBER vanaf 19u en VOLLEDIG op 1 JANUARI. Op de andere dagen blijft ze volgens de normale regeling open (12u - 02u).

Doe je pol en soc? Recht? Germaanse? Wens je later in de journalistiek te gaan? Of denk je gewoon een degelijk stuk over een onderwerp van algemeen (studenten)belang op papier te kunnen zetten?

## Kom dan naar ons! Veto zoekt

voor informatie op uw niveau

# Free-Lance Medewerkers

Loop binnen op onze redaktie. Je vindt er een lijst met de onderwerpen van uw keuze, aangepast aan uw ambitie.

Een unieke ervaring, schrijven in Veto.

## De Sensatie van Duizenden Lezers

## LEZERSBRIEVEN

### GEEF DE STUDENTEN BIER EN SPELEN

Ik wil hier niet gaan kankeren maar het moet van mijn hart of er komt toch kanker van! Argentinië, wereldbeker voetbal ligt al een eind achter de rug en toch snoert wereldvoetbal m'n keel... Of hoe ik voorbij week moest vaststellen hoeveel studenten de nationale ploeg naar Spanje brullen... Misschien winnen we de wereldbeker wel! Ik wil het voetbal niet de wereld uitschoppen, het is me om het volgende te doen. En mijn gezanik slaat niet alleen op

de Leuvense voetbalfans, doch ook het initiatief genomen om verschillende kampussen over het Vlaamse land bij de zee. Wat Leuven betreft zouden liefst een 18-tal bussen naar Brussel gereden zijn om het nationaal eiffelt aan te moedigen. Wat helemaal niet onnaarbaar is, maar laten we ook even teruggrijpen in de hedendaagse geschiedenis. En, met u lezer, slaan we onze agenda open op 20 oktober. Toen reden zowat 2 bussen naar hetzelfde Brussel, waar een anti-facistische betoging plaatsvond.

Stukken die in deze rubriek opgenomen worden, verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de schrijver. Anonieme brieven worden dan ook niet gepubliceerd. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden brieven in te korten, evenwel zonder te raken aan de betekenis en inhoud.

Even wil ik me richten tot de kringen, die de topper van de lage landen bij de studenten brachten of omgekeerd... Dus een initiatief dat ook bij andere gelegenheden voor herhaling vatbaar is! Of misschien moeten we de betogingen in de toekomst afsluiten met een schooppartij tussen een aantal vedetten. Of geef de studenten meer bier en spelen!!!

L. LAUMEN  
vaartstraat 29  
3000 Leuven.

Voor een tweede lezersbrief zie p. 12

## RIJKSWACHT

Als je soms last krijgt met politie of rijkswacht en je vindt dat ze hun boekje te buiten gaan, aarzel dan niet iets te ondernemen. Het is tijd en noodzakelijk dat de burger BEWUST de macht van ons politieapparaat inziet en ertegen vragert. Politie en rijkswacht beschikken over ruime bevoegdheden en bezitten het geweldsmonopolie. Het is derhalve nodig dat men ze kritisch gaat volgen en dat de burger er controle op houdt.

In een konfliktsituatie tussen burger en politie of rijkswacht wordt vrijwel onmiddellijk naar de bestaande dwangmiddelen (fouilleren - huiszoekingen - identiteitscontrole - in beslag name ...) gegrepen. Politie of rijkswacht mist immers elke discussiebereidheid. Praktisch nooit wordt het conflict ter plekke opgelost, voor een futiliteit wordt men meegenomen naar het bureau waar de routine dan volgt. Voor politie en rijkswacht is dit slechts routinewerk in tegenstelling tot de burger die dit als een schokkende gebeurtenis ervaart. Met als resultaat dat de burger ofwel naar de reden of de redelijkheid van het optreden

vraagt of protest aantekent.

Een reden voor de politie of rijkswacht om dit routineus te negeren of met sankties af te straffen. Hij staat uiteindelijk in een machts-, gezags- en geweldsuitoefeningspositie. Het overschrijven van hun bevoegdheden, misbruiken, is voor haar geen moeilijke zaak, temeer omdat de controle van het publiek zo zwak staat. Het is bijgevolg belangrijk dat de burger zijn rechten kent en leert gebruiken.

Wat moet je nu doen als je op straat door politie of rijkswacht wordt tegengehouden?

- je moet steeds je identiteitskaart voorleggen als ze er je om vragen. Vanaf je vijftiende ben je verplicht deze steeds bij je te hebben. Als je papieren niet in orde zijn, of je hebt ze niet bij je, en je gedrag komt hen verdacht (?) voor, dan kunnen ze je meenemen naar het bureau.

-je hoeft niet te antwoorden op vragen die niet in verband staan met je identiteit of de eventueel gepleegde overtreding.

LET ECHTER OP : Al te dikwijls maakt de politie of rijkswacht gebruik van het rechtje aan te klagen voor weerspannigheid of smaad aan de politie. Direkte persoonlijke uitspraken kunnen je een proces wegens smaad kosten, een proces dat je vrijwel zeker verliest.

"Weerspannigheid" is een aanval of een weerstand met geweld of bedreiging. Bv. met geweld zaken vasthouden die agent uit je handen wil nemen, een agent je vuist tonen, een voorwerp dat een agent vasthoudt terug afnemen. Passieve weerstand, of het simpele feit van niet te gehoorzamen aan een bevel, kunnen beschouwd worden als weerspannigheid.

-Wanneer je nu slecht behandeld werd (cfr. verhaal) of ze hebben je beleidig, tracht dan eventueel de nummers of namen van de agenten in kwestie te onthouden of ten minste hun gezichten, zodat je ze later kan herkennen. Indien er personen getuige waren van bepaalde geweldscènes, probeer die dan op te sporen. Loop dan ook onmiddellijk naar een dokter die je verwondingen objectief vaststelt en een medisch

## REDAKTIONNEEL

E goe lief is toch alles hé, als ge niet teveel werk hebt. Maar daar gaat het redaktioneel niet over. Het redaktioneel zal kort en krachtig de mening van de redactie verduidelijken om op die manier opinievormend te wezen. Politiek is een terrein dat relatief ver van ons, studenten, afstaat. Wie vroegere jaargangen van Veto doorkijkt ziet dat dat voor Veto niet anders is. Als we in dit nummer aandacht besteden aan de SP-strategie rond "Doorbraak", dan is dat niet omdat de reaktie opeens vol zou zitten met SP-fanaten, maar om n.a.v. Doorbraak de aandacht te trekken op fenomenen van meer blijvende aard : de verzuiling, het overwicht van een samenhangende partij als de CVP, de problemen van de SP om tegelijk progressief en geloofwaardig te zijn. In een pamflet van 15.12.80 schrijven de Christen-Democratische studenten (CVP) de studentenbeweging (daar bedoelen ze de ASR mee) als "fossiel" en "levend in '68" af. De progressieve frontvorming (een idee uit '68) wordt er gelijkgesteld met "pseudo-intellectuele woordenkramerijs" die slechts als "voorwendsel" wordt gebruikt voor eigen machtsuitbreiding en het vestigen van een autoritaire maatschappijvorm (egalitarisme). We betreuren dat de CVP-studenten zo weinig vertrouwd zijn met de Algemene Studentenraad. De universiteit, als draagster van waarden en wetenschap, heeft een groot maatschappelijk belang, dat de studenten niet onverschillig kan laten. In zekere zin zijn ze dat maatschappelijk belang. Vandaar dat de ASR het nodig vindt zich over de universitaire vorming te bezinnen en ervoor te ijveren dat alle bevolkingslagen er toegang toe krijgen. Ongetwijfeld verdedigen de CVP-studenten gelijkaardige opties. Wellicht is er dan ook in de toekomst ruimte voor een dialoog die het 'fossilisme' van de ASR zal afbouwen. Een andere (niet-ideologische) progressieve frontvorming.

Redactie : Relinde Baeten, Bruno Leijnse, Marcel Meeus, Leo Paesen, Pieter 't Jonck, Paul Van Damme, Hans Van den Broek, Danny Vandenbroucke, Jan Verbank.

Medewerkers : Polleke, Dirk Cos, Peter De Jonge, Emmy De Smet, Kris De Stoop, Joris Leijnse, Dirk De Naegel, Johan Seynaeve, Tom Van Cleemput, Kristien Van Hoolst, Ingeborg Verplancke, Wannes Van den Broeck, Filip Buekens.

Hoofredakteur : Hans Van den Broeck  
Redaktiesekretaris : Bruno Leijnse  
Lay-out coördinatie : Dirk Cos

attest moet opmaken. Leg vervolgens een klacht neer, liefst zo vlug mogelijk na het gebeuren bij de rijkswachtcommandant of politiekommissaris (zette zijn ofwel bij de procureur des konings of bij de burgemeester mbt de politie. Je kan natuurlijk steeds advies en hulp vragen op KLACHTENBUREAU - elke donderdag van 18-20 uur Tiensestraat 224 - 3000 Leuven. Zo je het alleen doet, ook goed, maar het is steeds nuttig om veel informatie te krijgen, kwestie van zoveel mogelijk gegevens te verzamelen zodat we inzicht krijgen in de aard en de omvang van de klachten. Waarna

we er ruchtbaarheid aan geven door gerichte artikles, publikaties, zwartboek, ... Dit is dus wat het klachtenbureau boogot. Het bevorderen van de mondigheid en de weerbaarheid van de burgeren tot deze politiemacht is een noodzaak. Wanneer we zien dat zij die onze "beschermers" zijn, die de openbare orde en veiligheid bewaken, al te losbandig te werk gaan, moeten we tussen komen voor het te laat wordt.

Voor onze rechten en vrijheden

getekend KB

## op zoek naar eerherstel

Recht en eer blijken in deze tijd niet meer te bestaan. De man in de straat is klein. Ga asjeblijft je boekje niet te buiten ! Je wordt immers lijfelijk afgestraft zonder enige vorm van rechtspraak. De rijkswacht waakt en slaat je op een rechtvaardige manier gewoon in mekaar.

Even de feiten. G.R. rijdt op 18.11.80 omstreeks 16.20 met zijn fiets vanuit de Tiensestraat de Beriotstraat in. Hij rijdt tegen de richting in en wordt aldus opgemerkt door de rijkswacht van Leuven. Hij wordt op grond van een overtreding tegen Art 5 fig C 1 (verboden richting) aangehouden en verzocht in de combi plaats te nemen. De bevoegde agent, die in het aanhoudingsbevel voor zijn rekening neemt, stelt de overtreder voor de keuze tussen een proces-verbaal op directe betaling of een P.V. op latere betaling. Terwijl hij het meest uitverkoren proces-verbaal opmaakt, oefent zijn collega zich in het opstellen van een waarschuwingsbevel voor het veranderen van de pasfoto op de identiteitskaart van de verkeersovertreder. Laatstgenoemde is zich bewust van zijn overtreding, besefend dat hij het artikel 5 fig C 1 met enkele meters overtreedt, en gaat ook akkoord met het P.V., maar hij zegt in beroep te gaan tegen de keuze van

ofwel zijn haar te laten knippen en zijn baard te scheren, ofwel zijn pasfoto te laten veranderen. G.R. neemt zonder een woord te zeggen zijn papieren mee en zwaaft de deur van de combi dicht, dit laatste blijkt harder dan de desbetreffende bevoegde het wilde. (op dit moment starten de problemen). De bevoegde stapt uit de combi en zegt : "In het vervolg doet gij die deur wat zachter dicht". Hij maakt een vuist en geeft de ex-combi-bezoeker een geweldige dreun tegen zijn hoofd. Tot hier de feiten.

Wat jij van dit laatste optreden vindt laat ik aan jou over. Ik vind dat de rijkswacht haar bevoegdheid te buiten is gegaan. Ongeacht het feit dat de overtreder van het verkeersreglement voor het oog van menig toeschouwer werd vernederd, ontreedt of vernedert, stel ik mij de vraag of de rijkswacht op eigen bevoegdheid iemand mag afstraffen op zulke wijze. Het is een regelrechte aanslag op de mens. De rijkswacht heeft langzaam maar zeker bevoegdheden naar zich toe die niet de hare zijn. Laar haar nog enkele tientallen jaren of misschien zelfs enkele jaren begon en ze rammen je in elkaar of schieten je zonder enige waarschuwing neer. Uit zelfverdediging.

R.P.

## Als rijkswachter moet je overal oog voor hebben.



Atten zijn op alles wat er om je heen gebeurt. Steeds opmerkzaam zijn. Dagdromers kunnen wij niet gebruiken. Wat nu met die boekentas zonder scholier? Een gewone vergetelheid of het begin van een drama? Allemaal vragen die elke toevallige voorbijganger zich kan stellen. Allemaal vragen die een rijkswachter zich moet stellen. Want beschermen is zijn beroep en dat betekent overal en altijd oog hebben voor het kleinste detail. Kunt u het aan? Stuur ons dan deze bon. En wie weet bent u onze man.

**Uw beroep:  
beschermen,  
helpen, dienen.**

# MENSENRECHTEN

## De actuele betekenis van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

door Mr. Max Van der Stoep  
oud-minister van Binnenlandse Zaken  
van Nederland (1973-78)

"Indien ik spreek over mensenrechten, dan denk ik niet puur aan politieke en burgerlijke rechten, hoe belangrijk ze ook zijn. Dan denk ik ook aan economische, sociale en culturele rechten" zo begon Max Van der Stoep de lezing die hij op 8 dec 1980 te Leuven hield, dit op uitnodiging van 4 plaatselijke groepen van internationale mensenrechtbewegingen n.l. Pax Christi, Vereniging voor de Verenigde Naties, Liga voor de rechten van de mens en Amnesty International. Deze avondlezing, met als thema "De actuele betekenis van de Universele Verklaring van de Rechten van de mens" werd ingericht naar aanleiding van de 32ste verjaardag van U.V.-R.M. op 10 december 1980 en was het eerste gezamenlijk initiatief van bovenvermelde groepen.

Mensenrechten is een onderwerp dat zeker sinds de 2e WO in toenemende mate aandacht gekregen heeft. Dit heeft er toe geleid dat in het kader van de Verenigde Naties regels en normen zijn vastgelegd die vrijwel het hele terrein van de mensenrechten bestrijken. Kwamen achtereenvolgens tot stand: de UVRM, centrale basisdocument en uitgangspunt van alle eerdere conventies, zo de conventie inzake burgerrechten en politieke rechten, conventie inzake economische-, sociale en culturele rechten, conventie tegen rassendiscriminatie. Het werk is nog niet voltooid want binnen de Verenigde Naties wordt er gewerkt aan conventie tegen martelingen, conventie inzake godsdienstvrijheid.

Al deze verklaringen en teksten bevatten duidelijke normen ten aanzien van mensenrechten, dit op mondiaal vlak. Regionaal, en meer specifiek voor wat Europa betreft, is er naast de Europese Conventie van de mensenrechten (die in het kader van de Raad van Europa werd afgesloten) de Slotakte van Helsinki van '75, die in een 7e beginsel een heel uitdrukkelijke uitspraak bevat over de verplichting van de ondertekenaars om de mensenrechten te respecteren.

### theorie praktijk

Er is een schril contrast tussen de theorie van de verklaringen en de teksten en de praktijk.

Twee dingen vallen op. Zeer veel landen hebben deze verklaringen onderschreven. Tegelijkertijd is het aantal landen, waar de mensenrechten volledig veilig zijn zeer klein. Mogelijk zelfs niet veel meer dan 15. Het is dus slecht gesteld met de verwezenlijking van de mensenrechten, stelt Van der Stoep. De publicaties van A.I. liegen er niet om. Een somber beeld van massale rechtenschendingen, wijd verbreid: discriminaties inzake ras, godsdienst, discriminatie tegen de vrouw, een groot aantal politieke gevangenen, executies en om de meest perverse vorm van schending te noemen "vermisten".

De fundamentele zwakte van de mensenrechten betreft is dat er geen sancties bestaan op de niet-naleving van de normen en regels vastgelegd in Verenigde-Naties-verband, aldus Mr. Van der Stoep. Er ontbreekt een systeem van controle van naleving op internationaal vlak. Een voorstel, om een Hoog Commissaris in de U.N. te benoemen die klachten over mensenrechtenschendingen zou onderzoeken en eventueel sancties zou kunnen treffen, kreeg geen 2/3 meerderheid. Regionaal, in Europa staat men verder. De normen zijn bepaald, in conventies vastgelegd en er is binnen de Raad van Europa een systeem van nalevingcontrole het Europees Gerechtshof.

Toch mag de betekenis van de U.V.R.M. niet onderschat worden. In de eerste plaats niet omdat daarmee toch normen, standaarden zijn vastgelegd waaraan men het "wangedrag" van regeringen kan afmeten. In de tweede plaats - en dat is misschien belangrijker - omdat op deze wijze tevens een rechtsbasis is geschapen voor interventies van buitenaf die tot doel hebben om aan deze mensenrechtenschendingen een einde te maken. Men kan met meer recht zeggen dat het betrokken land eraan wordt herinnerd dat het vrijwillig bepaalde verplichtingen heeft aangegaan in het kader van een verdrag en dat het daarmee ook bepaalde verplichtingen ten opzichte van de andere staten van de gemeenschap heeft aangegaan. Het zonder meer afwijzen, zoals vaak nog de gewoonte is door landen als inmenging in interne aangelegenheden van mensenrechtactiviteiten is al te simplistisch. In wezen doet men weinig anders dan opkomen voor het naleven van internationale rechtsregels die het betrokken land zelf aanvaard heeft.

### mensenrechtenbeleid

Vermits er op wereldvlak nog niets mogelijk is, wat kunnen staten dan zelf doen? Het is nog altijd geen zelfsprekende zaak, dat een land dat zelf de mensenrechten respecteert, een actief mensenrechtenbeleid voert in deze zin dat het ook in actie komt als mensenrechten worden geschonden.

De gedachte van het voeren van een actief mensenrechtenbeleid is relatief nieuw: ze kreeg in de jaren '75-'76 een tweetal impulsen. Vooreerst door de discussies in het kader van de Conferentie over veiligheid en samenwerking in Europa over het element mensenrechten. Ongetwijfeld heeft het optreden van president Cortes een tweede stoot gegeven aan de gedachte van een actief mensenrechtenbeleid als onderdeel van een buitenlands beleid.

Enkele uitgangspunten bij een actief mensenrechtenbeleid zijn:

- Zich zorgvuldig - bij elke situatie - afvragen wat de beste methode is: de methode

van het publiekelijk aan de schandpaal stellen van het betrokken regime of die van het doen van stappen buiten de publiciteit langs diplomatieke kanalen.

Een voorbeeld van voorzichtige actie is volgens Van der Stoep het jarenlang aandringen door Nederland voor de vrijlating van tienduizenden politieke gevangenen in Indonesië (de vrijlating is intussen een feit geworden).

- Niet selectief zijn bij de acties; niet uitsluitend tegen rechte of uitsluitend tegen linkse regimes gericht. De acties moeten ondernomen worden ongeacht de aard van de regimes, ongeacht de vraag of het nu linkse of rechtse dictatoren betreft. Wat in wezen van belang is, is dat de mensenrechten worden geschonden, dat mensen niet in hun waardigheid worden gerespecteerd.

- Het is belangrijk dat men erin slaagt gezamenlijk actie te voeren. Een land als Nederland of een land als België kan op eigen houtje het een en ander proberen te ondernemen als er een speciale relatie bestaat met een bepaald land zoals bv. tussen Nederland en Indonesië of tussen België en Zaire; in het algemeen echter zal het zo zijn dat het gezamenlijk met anderen optreden veel meer effect zal kunnen hebben. In dit verband zou het wenselijk zijn dat een actief mensenrechtenbeleid van de 9 Europese ministers van Buitenlandse Zaken wat meer vorm en inhoud kreeg.

- Mensenrechten is ook een zaak die niet alleen aan regeringen mag overgelaten worden; en misschien ook niet aan organisaties als A.I.. "Ik vind dat er alle redenen zijn die dit met tal van andere particuliere acties wordt omsteund" zegt Mr. Van der Stoep: kamerleden van politieke partijen, mensen uit wetenschap, sport, kerken enz. ... moeten eveneens de zaak van de mensenrechten in een bepaald land aan de orde stellen om dit tevens aan te grijpen voor een bewustmakingsactie.

### Besluit

- Is het beeld over het algemeen somber en lijkt de situatie op het punt van mensenrechten steeds erger te worden, toch heeft het volgens Max Van der Stoep zin de strijd voor de mensenrechten en de democratie verder te zetten, met nog groter inzet dan ooit. Want er zijn successen. Wie had 10 jaar geleden kunnen denken dat er een einde zou komen aan de dictatuur in Griekenland, Portugal, Spanje (Nicaragua n.v.d.r.). De vrijheidsdrang van een volk is sterker dan een dictatuur die dikwijls een kolos is op lemen voeten. Er worden mensen levens gered, er wordt menselijk leed verzacht. En tenslotte is de morele betekenis van solidariteit vanuit het buitenland zeer groot voor wie binnenlands in het verzet staat.

"Laten wij zorgen dat deze U.V.R.M. geen grauw papier blijft. Lat ons zorgen steeds meer actie te voeren - ons past geen moedeloosheid."

Janine Dekens

## TIEN JAAR AMNESTY INTERNATIONAL BELGIUM

Een van de niet-gouvernementale mensenrechtorganisaties is Amnesty International. Deze vrijwilligersorganisatie in mei 1961 door de Britse advocaat Peter BENONSON opgericht, heeft zich een eigen, weliswaar beperkt terrein afgebakend in het mensenrechtenwerk. Zij komt op voor de rechten van gevangenen en eist meer specifiek de vrijlating van politieke gevangenen, op voorwaarde dat zij geen geweld gebruikt hebben, verzet zich tegen willekeurige arrestaties en vasthouding van mensen zonder een eerlijk proces, verzet zich altijd en onvoorwaardelijk tegen martelingen en doodstraf.

Thans heeft deze beweging 250.000 leden over de ganse wereld verspreid en afdelingen in 39 landen, waaronder België. De Belgische sectie van A.I. viert deze dagen haar tienjarig bestaan. Toch bestond er vroeger al vanwege belgen belangstelling voor de beweging in haar stichtingsperiode. Zo vond in sept '62 de tweede internationale bijeenkomst (parlement) plaats in het slot van Male bij Brugge en waren er meerdere belgen op aanwezig (o.m. de Vlaming E. Todts). Zou de eigen Amnestiekwestie er voor iets tussen zitten?

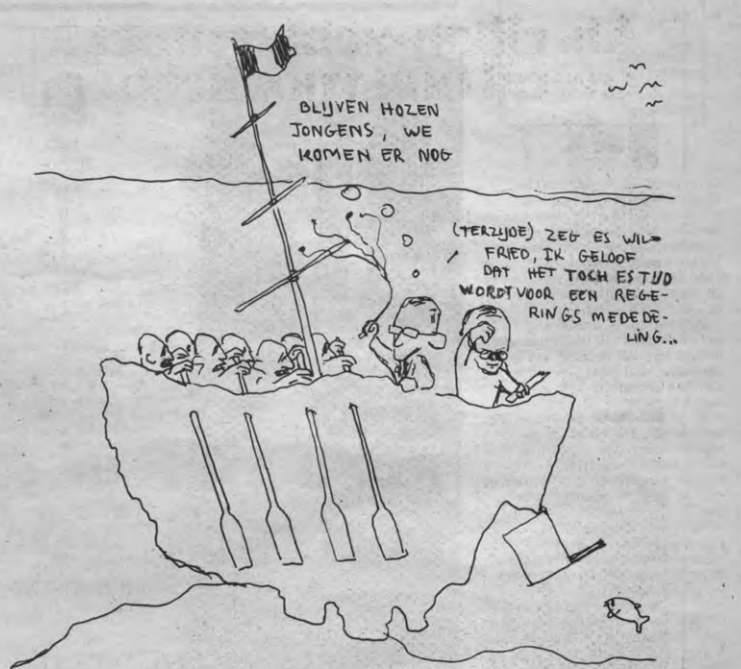
In elk geval kreeg de beweging daar de naam "Amnesty International".

De jaren na 1962 zijn een duistere passage in de geschiedenis van A.I. Belgium. Pas in 1970 startten twee adoptiegroepen in het Brussels - één Franstalige en één Nederlandstalige. (een adoptiegroep adopteert van verre verschillende gevangenen en oefent door middel van brieven schrijven druk uit op de autoriteiten om de gevangene vrij te laten.)

In 1973 komt dan de formele oprichting van A.I. België en meteen ook de expansie. Nu telt A.I. Vlaanderen 2500 à 3000 leden en 40 groepen, waarvan 3 in Leuven. De Franstalige vleugel telt een dubbel aantal leden en groepen. Samen wordt er hard gewerkt aan het doen toepassen van een

viertal artikelen van de U.V.R.M., dit door gelijk welk regime, waar ook ter wereld. Hoe meer leden de organisatie heeft, hoe meer mensen actief hun vrijheid gebruiken om anderen vrij te maken, des te meer gewicht wordt er gegooid in de schaal van de mensenrechten.

Janine Dekens  
Verantwoordelijke Werkgroep  
Leuven  
Koningin Elisabethlaan 19  
3000 Leuven tel. 25.00.85



Vervolg van p.1

# STUDEREN IN FASEN

"Als Pais' plannen voor studeren in vier jaar doorgaan, zal de student onder grote druk komen te staan. Iedere minuut van zijn tijd zal hij aan studie moeten besteden. Het systeem van Pais is een bankschroef, waardoor vele studenten in de knel zullen komen," aldus Marcus Bakker (CPN) tijdens het debat over de invoer van de tweefasenstructuur aan de universiteiten.

Wat houden de voorstellen van de liberale onderwijsminister Pais dan concreet in?

In essentie gaat het om de opdeling van de universitaire opleiding in twee delen.

Tot een eerste fase wordt iedereen toegelaten die zich aanmeldt voor het behalen van de titel van doctorandus (lees licentiaat). Deze eerste 4 jaren zijn op hun beurt nog eens opgedeeld in een eerste proefjaar ('propedeuse') en een eigenlijke 3-jarige opleiding. Deze propedeuse is bedoeld als selectiesluis. Mensen die falen in dit eerste jaar zouden niet noodloos gefrustreerd moeten worden binnen de universitaire mallemonen, maar na dit eerste jaar overstappen naar het hoger beroeps onderwijs. Na het behalen van de doctorandustitel zou een beperkt aantal studenten (40 %) aan de in de voorstellen van de minister voorziene tweede fase mogen beginnen. Tot deze 40 % zouden dan alle geneeskundestudenten behoren, alle ingenieursstudenten, die op die manier een specifieke beroepsopleiding zouden krijgen. Verder zouden uit alle faculteiten een beperkt aantal mensen tot deze tweede fase worden toegelaten met het oog op de voorbereiding tot wetenschappelijk onderzoek.

## EEERSTE FASE

propedeuse	1 jaar
doctoraal-opleiding	3 jaar

## TWEDE FASE

ingenieurs medic	1 jaar
wetenschappelijk onderzoek	2 jaar

Op dit ogenblik is het in Nederland zo dat de meeste mensen over hun studies om de graad van doctorandus te behalen 6,7 tot soms 10 jaar doen. Hun studentenleven is dan ook een rijke aaneenschakeling van studeren, werken en allerlei nevenactiviteiten. Op basis van deze kritieken werden in de Nederlandse Tweede Kamer een aantal wijzigingen doorgevoerd in het oorspronkelijke ontwerp.

Voorstellen van oppositiepartijen (PVDA, D'66) om de cursusduur van de eerste fase te vergroten werden van tafel geveegd. Wel mag men over deze formeel vast gestelde 4 jaar 6 jaar doen om het in de praktijk afgewerkt te krijgen.

De duur van de tweede fase werd ook aangepast. De beroepsopleiding voor geneeskundestudenten en ingenieurs blijft 1 jaar. De opleiding voor wetenschappelijk wordt echter op 2 jaar gebracht. Met het fiat dat het CDA tijdens het debat van begin december t.a.v. de voorstellen van Pais gaf ziet het er dus naar uit dat het nederlandse universitaire onderwijs van september '82 (een jaar later dan de plannen van Pais voorzagen) af een drastische wijziging zal ondergaan.

Het protest van studentenzijde bleef niet uit. Demonstraties, bezettingen van campussen (vorige week in Utrecht), enz. Het tekort aan al dit protest is echter dat er geen alternatieven worden aangedragen. Op die manier blijft het steken in een jankerige boosheid.

Leo Paesen

# Waar liep het fout?

## Verantwoordelijkheid

Als mogelijke oplossingen voor het grote deficit zag men ofwel: een verhoging van de voedingsprijzen en huurprijzen ofwel: een aanwenden van de inschrijvingsgelden ofwel: een combinatie van de twee vorige. De studenten waren sterk gekant tegen deze drie voorgestelde

oplossingen en vooral tegen het derde vanwege het kumulatieve effect. Zij stelden dat het tekort in de sociale sektor elk jaar groter en groter zal worden. Een verhoging van de inkomsten (prijsstijging Alma en koten) en een aanwenden van de inschrijvingsgelden werken de oorzaken van het deficit niet weg. De volgende jaren zal er intengende!

naar alle waarschijnlijkheid een nieuw tekort zijn. Bovendien laat je de verbruiker in kwestie zelf betalen en maak je de sociale sektor in feite overbodig. Dat is natuurlijk niet bevorderlijk voor de democratiseringsgedachte, zoals reeds gesteld. Een lange termijn oplossing zou zijn dat staat terzake zijn verantwoordelijkheid zou opnemen, wat nu duidelijk niet meer het geval is. Verhoogde subsidiering dus. Dit zou mogelijk moeten worden door de met veel lawaai aankondigde inkomenshervorming, die alles veel rooskleuriger zal maken in deze toch al zo moete wereld. Of een betere fiscalisering m.a.w. ...

Wat wensen en werkelijkheid weinig met mekaar gemeen hebben bleek nog maar eens bij de uiteindelijke stemming. De studenten, onderverteenwoordigd door de drittelpartij, verloren de stemming. Men opeerde voor een prijsverhoging en voor aanwenden van de inschrijvingsgelden, wellicht inderdaad de slechtste van alle kwalen. Een bespreking van de begrotingen meer in detail volgt vrijdag 19 december e.k.

## Prijsverhoging

Op deze komende begrotingsdiscussie, waar ook de begroting van de Algemene Studentenraad aan bod komt, zal moeten blijken hoeveel van de basisbeginselen van de sociale sektor (kollektieve voorzieningen) overeind blijft. Hoe deze discussie gelopen is, hoeveel je precies meer zal moeten betalen voor je alma-maaltijd, hoe en waar het fout liep, kan je volgen in bijdragen in Veto van na de kerstvakantie.

## Modale studenten Kunst

## FR Geneesk. pro NC Studenten contra

Een miskleun. Zo kan men de "discussie" op de faculteitsraad samenvatten.

Belangstelling was er nauwelijks. Velen vonden de discussie (en een eventuele beslissing) zelfs achterhaald en spraken van een "denk-oefening".

Het argument dat het meest bleef hangen was dat van de beperkte opleidingscapaciteit van de faculteit.

Opmerkingen dat ook moest gedacht worden aan de consequenties voor de gezondheidszorg en de democratisering van het hoger onderwijs werden gewogen en veel te licht bevonden.

M.a.w. een denkoefening op een zeer laag niveau en, globaal gesproken, academici onwaardig.

Uitslag van de stemming: 60 vóór numerus clausus, 30 tegen, 1 onthouding.

De Somers voorstel om numerus clausus onder de vorm van een gewogen loting in te voeren werd met grote meerderheid verworpen. Het zou betekend hebben dat de faculteit aan de hand van de uitslagen van één of ander ingangsexamen voor de geslaagden een loterij zou inrichten waarbij de deelnemers meer kans zouden hebben naargelang ze een beter examen hadden gemaakt. Bedoeling daarvan is om mensen die

niet briljant zijn op wiskundige vakken (maar toch voldoende briljant) ook een kans te geven. Er wordt daarbij echter uitgegaan van de idee dat wetenschappelijk aangelegde mensen een bepaald type mens zouden zijn, en op sommige gebieden minder bekwaam dan 'minder-wetenschappelijk-aangelegde-mensen'. Gewogen loting wordt overigens in Nederland en Duitsland toegepast.

Eerder op de week had 63 % van de opgekomen studenten zich tegen numerus clausus uitgesproken. (524 pro, 168 contra, ca. 139 onthoudingen)

Zoals in het vorige nummer gemeld is het eigenaardig dat juist nu de opleidingscapaciteit wordt ingeroepen als een argument dat vóór numerus clausus pleit. Het aantal nieuw ingeschreven Belgische studenten in de faculteit geneeskunde is in de laatste jaren immers sterk gaan dalen.

De faculteitsraad is op geen enkele manier bevoegd om een NC in te voeren en de beslissing heeft dan ook louter een symbolische waarde. En voor de studenten heeft ze zelfs dat niet.

F.M. en B.N.L.

Kritiek op deze voorstellen bleef niet uit:

- 4 jaar is te kort voor een wetenschappelijke opleiding;
- in het systeem zijn twee selectiemomenten ingebouwd (na 1e jaar en bij overgang van 1e naar 2e fase); op die manier worden de barrières verhoogd;
- opleiding en voorbereiding op wetenschappelijk onderzoek verdwijnt uit de 1e fase wat een serieuze kwaliteitsvermindering van het onderwijs tot gevolg heeft;
- de status op de arbeidsmarkt van mensen die enkel de 1e fase hebben doorlopen wordt erg onzeker; wat zijn hun sollicitatiekansen vergeleken bij mensen die ook de 2e fase mochten doorlopen?
- door het strakke keurslijf van 4 jaar van de eerste fase worden nieuwe ontwikkelingen in studieopzet (vb. projectonderwijs) onmogelijk;
- de in de inleiding van dit artikel geformuleerde kritiek dat studenten door deze strakke 4-jarige structuur geen tijd meer zullen hebben voor nevenactiviteiten die in het kader van hun persoonlijkheidsontwikkeling ook belangrijk zijn.



# HET GELD VAN DE KUL (4)

## HET PATRIMONIUM

In de vorige twee afleveringen las men hoe de staatstoelagen aan de unief worden berekend en hoe ze aan de KUL worden betaald. Verder maakten we kennis met het tekort op de ATP post en met het niet-verhoorde krediet aan de faculteiten om het onderwijs en onderzoek te verzorgen. We sluiten het hoofdstuk staatstoelagen af en geven in deze bijdrage uitleg over het patrimonium van de KUL.

### INLEIDING

Naast toeelagen van de staat om de kosten van AMP, ATP en onderzoek, onderwijs en beheer van de unief te betalen, heeft de KUL nog andere toeelagen van de staat: vb. voor de sociale sector, voor sommige pensioenen, voor bijzondere onderzoeksprogramma's... Naast staatstoelagen heeft de unief nog 'eigen' inkomsten: vb. in de academische ziekenhuizen, van beleggingen, inschrijvingsgelden... Al deze inkomsten, die niet tot de werkingstoelagen van de staat behoren, noemt men patrimoniuminkomsten (patrimonium = erfdeel). Het koninklijke besluit van 8 april 1976 tot de vaststelling van de samenstellende elementen van de ontvangsten en uitgaven van het patrimonium van de universitaire instellingen maakt een onderscheid tussen het niet-geaffecteerd patrimonium en het geaffecteerd patrimonium. In plaats van een mogelijk onderscheid op ideologische basis te zoeken, kunnen we beter de samenstellende elementen uit het KB citeren.

Fundamenteel Onderzoek (FCFO), Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen (IIKW), en andere. In 1978 kreeg de KUL van deze instellingen iets meer dan 285 miljoen voor onderzoek. Met dat geld worden navorsers en doctorandi betaald en bepaalde uitrustings- en werkingskosten gefinancierd.

2. Ontvangsten en uitgaven voor orde. Deze afdeling bevat de toeelagen, de publieke of privétoekomstingen en de opbrengsten van schenkingen en legaten met vooraf bepaalde bestemming. De toeelagen van publieke oorsprong zijn bestemd voor het ten laste nemen van de pensioenen van de proffen die op rust gingen voor 1 juli 1971. Proffen die na deze datum op pensioen gingen krijgen hun geld rechtstreeks van de staat.

3. Installaties en sociale diensten voor studenten. Hierin zitten alle inkomsten en uitgaven van de sociale sector.

4. Exploitatie van de academische ziekenhuizen. Deze afdeling bevat voornamelijk de inkomsten van de ligdagprijzen. In 1978 bedroeg dit meer dan anderhalf miljard. Verder nog de inkomsten van de aan de AZ verbonden diensten. In 1978 bedroeg dit iets meer dan 1,3 miljard. Tevens bevat deze afdeling de uitgaven voor personeel en kosten van werking in de AZ en aanverwante diensten.

5. Prestaties van de universitaire diensten of personen verbonden aan de unief, ten behoeve van derden.

Tabel 10 geeft een overzicht van de exploitatiecijfers van 1978

- de interesten van bankrekening, spaarboekjes; aandelen, obligaties... ;  
- de inschrijvingsgelden m.i.v. de examen- en collegegelden ;  
- 10 % van de netto opbrengst voortkomend van de verkoop van brevetten en 10 % van de netto

winst op prestaties van afdeling vijf van het geaffecteerd patrimonium. In de tabellen is dit vermeld met "diverse".

Verder worden als uitgaven aangerekend: de herstellings-, verzekerings- en fiscale lasten van de onroerende goederen en de administratiekosten die verband houden met de bewerkingen voortvloeiend uit de toepassing van deze regelingen.

Dit alles samen geeft netto-inkomsten van het niet-geaffecteerd patrimonium. Wanneer op het einde van een boekjaar de netto-inkomsten van het niet-geaffecteerd patrimonium groter zijn dan 4 % van de staatstoelagen, dan wordt het bedrag boven deze 4 % afgetrokken van de staatstoelagen. Men begrijpt dat de unief liefst onder deze 4 % drempel wil blijven.

Met het geld dat binnenkomt van het niet-geaffecteerd patrimonium kan de unief in feite doen wat hij wil. Dat blijkt uit tabel 11. Men merkt dat de KUL met dit geld o.a. de restauratie van de Begijnhofkerk bekostigt, sportmonitoren en -installaties betaalt (UCLOS) en zelfs de assistentenvereniging een subsidie geeft (LOVAN). Verder krijgen de topmensen van onze unief nog iets extra's in de hand gestopt (punt 8).

NIET-GEAFFECHEERD PATRIMONIUM (1.000 BF) TABEL 11

NIET-GEAFFECHEERD PATRIMONIUM	(1.000 BF)	TABEL 11
<b>1. Voorziene inkomsten</b>		
<b>1. bruto-ontvangsten</b>		
onroerende goederen	8.900	9.300 8.107
crediteursinteresten	10.000	50.000 75.000
inschrijvingsgelden	95.000	98.000 155.000
diverse	1.000	1.000 1.000
<b>2. overdracht naar geaffecteerd patrimonium</b>		
<b>3. onroerende eigendommen</b>		
roerende voorheffing	-1.000	-11.000 -17.000
netto ontvangsten	113.900	147.300 148.370
<b>2. Voorziene uitgaven</b>		
<b>1. LOVAN</b>		
	100	150 150
2. theolog. fac. Zafre	2.000	2.000 2.000
3. ruilbeurzen	800	1.952 2.985
4. kerk groot begijnhof	8.420	8.420 -
5. recyclageactiviteiten	1.000	1.000 -
6. vervangingsprovisie UCL-KUL gebouwen	44.729	44.063 -
7. InterLeuven	219	219 -
8. vergoedingen hogere functies	2.700	2.835 -
9. extra-legale voorzieningen	14.575	13.133 17.426
10. personeel : onderzoeksfonds	30.000	- -
11. personeel : andere activiteiten	5.000	- -
12. personeelskosten	-	2.000 4.000
13. onderzoeksfonds : werking	-	- 35.000
14. Zoötechnisch Centrum : werking	-	- 2.385
15. post-graduaat beurzen	-	- 15.200
16. UNAZA	-	- 25 -
17. UCLOS	-	- 500 1.600
18. Kortrijk : egalitatie maaltijden	-	- 810 18.000
19. uitbatingstekort Faculty Club	-	- 6.000
20. uitbatingstekort Guest-house Kortrijk	-	- 996
21. Universiteitsorkest	-	- 465
22. nog te bepalen (reserves)	4.367	54.993 52.173
<b>VOORZIENE UITGAVEN :</b>	<b>413.900</b>	<b>147.300 148.370</b>

om zijn uitbating te dekken. De unief past graag het tekort bij. U moet zelf maar eens uitrekenen via het bedrag van de inkomsten van het niet-geaffecteerd patrimonium hoeveel iedere student - via zijn inschrijvingsgelden - betaalt aan de Faculty Club opdat de hoge heren (en dames) van de unief er lekker kunnen gaan eten.

Tabel 11 geeft een overzicht van de ramingen van inkomsten en uitgaven van het niet-geaffecteerd patrimonium zoals ze voorkomen in de begrotingsdossiers.

van een gedeelte van deze gelden vast. Zo stelde dit KB dat 50 % van de inschrijvingsgelden worden overgedragen naar het geaffecteerd patrimonium en bestemd zijn voor de financiering van kosten die betrekking hebben op opleiding van leraars (=recyclage), onderzoek m.b.t. het onderzoek en verrichtingen betreffende ontwikkeling en verbetering van het universitair onderwijs. In tabel 11 ziet men dat het dit jaar gaat om een bedrag van iets meer dan 73 miljoen.

Tabel 12 geeft een overzicht van de bestemming van deze gelden. We hopen u in de toekomst een overzicht te kunnen geven van wat men tot nu toe met de inschrijvingsgelden gekocht en betaald heeft. Maar als je een nieuw meetinstrument in het labo vindt, dan kan je bijna zeker zijn dat je het zelf betaald hebt. Merk op dat de kosten van al deze zaken voorheen door de staat gedragen werden: de recyclage, de aggregatie, de uitrustingen voor didactiek, de Audio-visuele Dienst en het DUO werden vroeger bekostigd met de pot werking van de staatstoelagen. Nu doet de student dit zelf !!!

### EPILOOG

Tot hier deze aflevering van de patrimoniumgelden van de KUL. Tot hier ook deze inleidende reeks over het geld van de KUL. Wij hopen dat de lezer hiermee een inzicht heeft gekregen in de budgettaire problematiek van de KUL.

OVERZICHT VAN DE INKOMSTEN VAN DE K.U. LEUVEN (1.000 Fr.)	TABEL 10.		
	1978	1979	1980
<b>I. Staatstoelagen</b>			
totaal	3.460.404	3.668.495	3.804.859
AMP	2.130.582	2.130.582	2.361.510
ATP	619.084	619.084	672.246
werking	710.738	710.738	771.103
<b>II. Niet-geaffecteerd patrimonium</b>			
totaal	114.900	158.300	239.107
onroerende goederen	8.900	9.300	8.107
crediteursrechten	10.000	50.000	75.000
inschrijvingsgelden	95.000	98.000	155.000
diverse	1.000	1.000	1.000
<b>III. Geaffecteerd patrimonium</b>			
totaal	4.239.418		
bijzondere onderzoeksprogramma's	415.815		
ontvangsten voor orde '78	23.449		
sociale sector	232.452		
academische ziekenhuizen	3.457.006		
derden	110.696		

### HET GEAFFECHEERD PATRIMONIUM

Het geaffecteerd patrimonium wordt ingedeeld in vijf afdelingen.

1. Bijzondere onderzoeksprogramma's. Deze afdeling bevat de inkomsten en uitgaven die betrekking hebben op de bijzondere onderzoeksprogramma's toevertrouwd, hetzij aan de unief, hetzij aan leden van zijn personeel. Zo zijn er inkomsten van ministeries (Nationale Opvoeding, Volksgezondheid, Ontwikkelingssamenwerking) en van gedecentraliseerde overheden (provincie, gemeente...). Verder zijn er inkomsten van nationale instellingen die door de overheid betaald worden: zo is er het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (NFWO), Fonds voor Collectief

van deze vijf afdelingen, in vergelijking met begrotingscijfers van de staatstoelagen en het niet-geaffecteerd patrimonium.

### HET NIET-GEAFFECHEERD PATRIMONIUM

In tegenstelling tot het geaffecteerd patrimonium zijn de inkomsten en uitgaven van het niet-geaffecteerd patrimonium niet exact omschreven. In het KB van 1976 vindt men wel wat men moet aanrekenen als inkomsten van het niet-geaffecteerd patrimonium: - ontvangsten van onroerende goederen, andere dan die bestemd zijn voor onderwijs, onderzoek, administratie, AZ en sociale sector;

Als je dan doorhebt dat de inkomsten hiervoor nodig voor een groot gedeelte van jou en mij komen (de inschrijvingsgelden)... In punt 18 ziet men dat de KUL moet bijleggen om de maaltijdprijzen in Kortrijk op het niveau van Leuven te houden. De toeelagen voor de sociale sector zijn niet voldoende hiervoor. De Facultyclub krijgt duidelijk niet genoeg inkomsten

### BESTEMMING INSCHRIJVINGSGELDEN - OVERGEDRAGEN NAAR GEAFFECHEERD PATRIMONIUM (TABEL 12)

(1980)	
beschikbaar :	73.737.000,-
besteding :	
- didactische uitrusting	25.000.000,-
- aggregatie en recyclage	10.000.000,-
- onderzoek i.v.m. onderwijs	10.000.000,-
- werking Audio-Visuele Dienst	1.311.111,-
- werking DUO	200.000,-
- reserve	27.226.000,-

### DE INSCHRIJVINGSGELDEN

Bij de verhoging van de inschrijvingsgelden, nu toch al enkele jaren geleden, legde het KB van 31 augustus 1978 de bestemming

# DOORBRAAK '80:

## Na elf jaar doorbreken...

"De SP is ten dode opgeschreven als de operatie Doorbraak niet slaagt. Een aantal partijmensen willen dat niet inzien. Ze willen geen nieuwe richtingen uit. Nochtans is het essentieel dat de SP zijn basis verruimt. En daarvoor komen maar twee groepen in aanmerking: de christelijke arbeidersbeweging en de politiek dakloze (maar bewuste) jongeren. Het komt erop aan hen te doen inzien dat de SP hun eisen kan verwoorden. Maar dat vergt van de SP een radikaal programma." Aan het woord Ward Bosmans, één van de voorzitters op de "Doorbraak"-studiedag van 7 december 11.

Toen Collard in zijn toespraak van 1 mei 1969 oppiep tot een progressief front was hij optimistisch over de mogelijkheid daarvan. De tijden waren gunstig. Vaticanum II was gevolgd door een drastische confessionalisering, waardoor het christelijk karakter van tal van organisaties irrelevant scheen te worden. De CVP kende een radicalisering binnen haar rangen. In het Manifest van januari 1969 kozen de CVP-jongeren (onder Martens) voor "een bijdrage van de CVP tot de hergroepering van de vooruitstrevende politieke krachten" (DMM, p.22). In de plaats van de tegenstelling gelovig-ongelovig kwam meer en meer als essentiële breuk de tegenstelling progressief-konservatief naar voren. En dat kristalliseerde in socialistische organisaties konden samenwerken had het in 1961 opgerichte gemeenschappelijk vakbondsfrent bewezen. Daarom dan geen samenwerking op politiek gebied?

Collard voorzorg dat zijn progressief front tot stand zou komen in een dialoog van organisatie tot organisatie. Door topoverleg zou men komen tot het opstellen van een gemeenschappelijk programma. Van een fusie van organisaties was geen sprake.

Maar Collard, ondanks een eerste, positieve reactie van het ACM, heeft zich vergist. Vakbondsfrenten blijken niet noodzakelijk tot een politiek front te leiden en aanhoudend stemmenverlies maakt aan de radicalisering binnen de CVP alras een einde. De CVP als samenhangend partij doet uit electorale overwegingen eerder toegevingen aan de zgn. rechterzijde, die aarzelt tussen de CVP en de PVV. Aan de linkerzijde houdt de christelijke arbeidersbeweging haar kiezers sowieso wel aan de CVP gebonden. Vandaar de centrumrechtse koers van de CVP.

Op grond van zulke hypothesen besluit de groep "door-

braak" dat er geen heil zit in de samenwerking met de CVP. Integendeel moet de SP zich tot DE progressieve partij weten te maken en wel op grond van "een links programma, dat aansluit op de gevoels- en belevingswereld van de progressieven, o.m. van de jongere generatie." (DMM, p.23)

Geen gesprek van organisatie tot organisatie, maar "werking aan de basis" om de progressieve individuen uit de CVP-massa los te trekken (en om de politiek daklozen en de kiezers van de linkse splinterpartijen aan zich te binden). In deze samenwerking moet het ABVV als leidend element in het gemeenschappelijk vakbondsfrent een essentiële rol vervullen. Het moet de bedoeling zijn de ACV-leden op stellingen vast te nagelen, die politiek alleen door de SP worden vertolkt. (L. Hancké) Deze strategie stoot op enige moeilijkheden.

Allereerst stelt zich het dilemma van de regerings-

deelname en de vraag naar de BSP als cliënteelpartij. Wil de partij door haar programma (en naventende daden) progressieve aantrekken, dan moet ze de kloof tussen regeringscompromissen en doctrine weten te overbruggen, anders verlijst ze haar

geloofwaardigheid.

In de lijn van een linkse PvdA-strategie als Piet Reckman (Ndl) wil "Doorbraak" van de SP een 'aktiepartij' maken en aansluiten, op concrete punten, bij de 'actie die door mensen aan de basis gevoerd wordt en waarmee zij pogen, buiten de klassieke kanalen van machtsuitoefening om, directe vast te krijgen op de besluitvorming en het beleid (...). Het streven om het kader van de formele democratie te doorbreken en om gestalte te geven aan een reële democratie, (...) is een van de meest kenmerkende verschijnselen van onze tijd en wijst onmiskenbaar in de richting van zelfbeheer." (DMM, 34-

35) Aansluiten, dus, bij actiegroepen rond grondbeleid, kernenergie, bewapening, milieu, repressie, de situatie van de vrouw, het behoud van de buurt, e.d.m. en niet, zoals nu gebeurt, initiatieven die niet uit de eigen stal komen want vrouwen. Actiegroepen op deze manier aantrekken vereisen belangrijke reorganisatie van de partij in de zin van "een zelfbeheerde actiepartij" (Roodboek II, 1979). Een conflict met het "socialistische establishment" signaleert de partij is dan niet te vermijden. De uitslag kan net zo goed een restauratie als een revolutie zijn.

De dakloze progressief vraagt zich, met de rakettenkwistie in het achterhoofd, dan ook af wat de SP te bieden heeft. Tobbacks lakonieke antwoord dat je niet kan verwachten dat een partij waarin je je niet engageert jouw standpunten vertolkt is weinig overtuigend. Juist omdat er voor een strategie verandering heel wat meer nodig is dan wat linkse stemmen of activisten meer.

Vandaar dat de discussie in de werkgroep "strategie" op 7 december 11. gedeeltelijk draaide rond de vraag of "Doorbraak" eigenlijk gestructureerd moest worden binnen of buiten de SP. Jef Ulburghs (Wereldscholen) ziet "doorbraak" als een beweging met een eigen structuur, met eigen trefpunten en een eigen tijdschrift. Hij stond met die mening niet alleen. Voor Tobback is dat onaanvaardbaar. "Doorbraak"

Vervolg op p.8

Maandag 8 december 1980

DE MORGEN" TE REDDEN...

**Geen progressieve frontvorming**  
**hoopt op „Doorbraak”**

**MANIFEST „DOORBRAAK”**

**Priester uit tegen**

**„Doorbraak” zoekt groep van Collard zin te geven**

D/9  
P/4  
9/12/80

Van Miert hekelt CVP-jongeren

# De vrije keuze

## Heibel rond uitvoering schoolpakt

Het zal wel toeval zijn dat de "doorbraak"-studiedag samenviel met een ruzie in de regering over de uitvoering van de besluiten van de Nationale Schoolpactcommissie. In 1973, bij de herziening van het schoolpakt, was aan het vrij onderwijs (met 1 en 2 hier) jaarlijks voor 3 miljard goedkope leningen voor bouwwerken toegezegd, op voorwaarde dat er eerst rationalisatieplannen kwamen voor het vrij secundair onderwijs. Die plannen zijn er nu en dus maakt het vrij onderwijs aanspraak op zijn goedkope leningen (met indexering 6,7 miljard per jaar). Ook werd gevraagd de discriminatie van het niet-officieel onderwijs inzake

leerlingenvervoer af te bouwen door de oprichting van een nationale dienst voor het leerlingenvervoer.

De heibel vorige week ontstond toen Cools (Parti Socialiste) ging dwarsliggen - tegen de gemaakte afspraken in - met het argument dat de operatie teveel zou kosten. De staat waarborgt immers de leningen en betaalt de aanvullende interesten (330 miljoen/jaar volgens Het Volk 10/12/80). De scholen zelf betalen slechts een interest van 1,25 t.h. En een veralgemening van de subsidies aan het leerlingenvervoer wordt in De Morgen op 250 miljoen geschat (10/12/80). Als startschot.

De CVP reageerde scherp op de socialistische budgettaire bezorgdheid. Voor haar - en de formuleringen zijn in de context van "Doorbraak" relevant - is een "gelijke behandeling van alle onderwijsnetten" fundamenteel. "Discriminaties zijn onduidelijk. Alle kinderen moeten gelijke kansen krijgen, wat ook de schoolkeuze van de ouders weze." (HV 10/12/80, verwijzend naar een persconferentie van Tindemans).

Eerder op de week had Eric Van Rompuy de Vlaamse socialisten al "hypokriet" genoemd omdat ze voor pluralisme pleiten doch tegelijk weigeren de discriminatie van het katholiek onderwijs weg te werken. "Echt pluralisme houdt de eerbiediging in van leders identiteit en levensbeschou-

wing en het waarborgen van de vrije keuze." (HV, 8/12/80)

Daarmee verwijst Van Rompuy naar de "vrije keuze"-idee zoals die vastgelegd werd in één van de handvesten van de verzuiling, het schoolpact van 20 november 1958 (herzien op 11.07.73).

Inzover "doorbraak" het doorbreken van de verzuiling betekent, verschaft een beschrijving van de filosofie van het schoolpact een goed inzicht in de "doorbraak"-problematiek.

Het Schoolpact werd afgesloten na een periode van 'schoolstrijd' waarin de partijen en drukingsgroepen van confessionele resp. niet-confessionele strekking elkaar dan in het haar zaten. Zo bv. organiseerde het katholieke "Comité voor Vrijheid en Democratie" - de naam schetst het niveau van de strijd - op 10 juli 1955 een betoging in Brussel die 250.000 man mobiliseerde. Op een petitie verzamelde ze 2,2 miljoen handtekeningen. De socialist Vermeylen op zijn beurt manipuleerde de berichtgeving op de radio op zo'n manier dat journalisten van allerlei strekking protesteerden. Het ruimer was ontstaan nadat BSP-onderwijsminister Collard onder een anti-kerkelijke socialistisch-liberale regering de wetgeving (lees subsidiering voor het vrij onderwijs) van zijn CVP-voorganger Harmel

Vervolg op p.8

## Partijvormingen niet zo zeldzaam

De CVP-jongeren mogen dan al spreken van electorale politieke manoeuvres, in het verleden zijn ook andere partijen zich daaraan 'te buiten gegaan'. Zelfs de CVP.

Na de oorlog werd de "Katholieke Partij", na 1936 het "Katholiek Blok", omgevormd tot een "a-confessionele eenheidspartij", die openstaat voor 'alle Belgen, zo gelovigen als niet-gelovigen, die het christendom als de grondslag van de Westerse beschaving huldigen." (Luycx, p. 432)

De Liberale Partij, op haar beurt, nam in 1961 de naam "Partij voor Vrijheid en Vooruitgang" aan. Met het

oog op het aantrekken van katholieke kiezers "verloochende zij haar oud antiklerikaal programma en trachtte de zgn. doorbraak te verwezenlijken door middel van standpunten die zowel door gelovigen als vrijzinnigen kunnen aanvaard worden: verdraagzaamheid op wijsgerig en religieus gebied; schoolvrede op basis van het Schoolpact, etc... (Billiet, p. 53)

De Belgische Werkliedenpartij zelf, na de oorlog de BSP, werd onder druk van de toen nog sterke Communistische Partij (1945) verplicht haar programma te radicaliseren.

Nadat de communautaire kwestie tien jaar geleden actueel werd moesten de traditionele partijen zich heroriënteren door de opkomst van de taalpartijen. De CVP is er aardig in geslaagd de kiezers van de VU te recupereren. De BSP niet. Op dit moment staan we voor het fenomeen dat de sociaal-ekonomie kwesties op de voorgrond komen en dat de VU haar bestaansrecht ook op dat terrein moet bewijzen. Deze partij is dus op haar beurt aan vernieuwing toe.

Al bij al horen "doorbraken" tot het dagelijkse politieke bedrijf.

B.N.L.

Vervolg op p.8

# SP « BUITEN ADEM » ?

## DE MORGEN FAILLIET ?

### Geen partijkrant, geen centen

Diverse kranten (o.m. Het Volk, De Standaard en uiteraard De Morgen zelf) stelden de "Doorbraak"-studiedag in het kader van de moeilijkheden van de socialistische krant De Morgen.

De Morgen wou van bij haar oprichting een "open, progressieve en niet-partijgebonden krant zijn". Zoals nu blijkt verloopt dat niet zonder moeilijkheden.

"Het is een feit waar men niet naast kan kijken: een genue vleugel van de partij heeft zich nog steeds niet met De Morgen verzoend en heeft nog steeds hetimwee naar de Volksgazet zaliger gedachtenis. Vooral, maar niet uitsluitend, te Antwerpen." (Links, cit. DNM, p. 105)

De moeilijkheden binnen De Morgen zijn gedeeltelijk het gevolg van de weigering van o.m. de socialistische mutualiteiten om een krant te financieren die ze niet in handen hebben. Die houding wordt geïllustreerd door hun reactie op de discussie rond de SP-statenwetwijziging eerder op het jaar.

Door de verplichte koppeling van het SP-Idmaatschap aan dat van de socialistische vakbond en mutualiteit ongedaan te maken wou de progressieve SP-vleugel de partij openstellen voor leden van de christelijke vakbonden en mutualiteiten. Het ABVV en de socialistische mutualiteit dreigden toen de partij niet langer te subsidiëren omdat ze als één van de gevolgen van een ont-koppeling een vermindering van hun ledenaantal voorzien.

Hierin weerspiegelt zich een defensieve reflex die

onverenigbaar is met de "doorbraak"-gedachte. De "traditionele" socialisten hebben angst voor nieuwe ideeën, voor nieuw bloed.

De Morgen is dus 'hun' krant niet. Ze is in de eerste plaats de krant van de strekking Van Miert, die inder-tijd 'over de hoofden heen' via Willy Claes aan de macht werd gebracht. "Haar manifeste sympathie gaat naar Karel Van Miert en de 'jonge Turken' rond SP-fractieleider L. Tobback." (Wim Schamp, DNM, p.106) Wel degelijk een partijkrant dus, maar slechts van een bepaalde strekking binnen de partij. Dat zie je bv. aan de soberheid waarmee De Morgen de ABVV-nederlaag in de sociale verkiezingen aankondigt, aan de goodwill tegenover het BSP-regeringswerk (Van Miert is matig voor de matiging), in het gebrek aan commentaar op de rakettenkwes-tie.

Anderzijds, zeker, steunt zij sociale acties waar ze maar plaatsvinden en in de eerste plaats in het Hageland. Voor Antwerpen, waar vroeger de Volksgazet het nog tegen de Gazet van Antwerpen opnam, heeft De Morgen niet meer te schrijven. Daar heeft ze door het conflict met het socialistische establishment een pak lezers verloren.

Van Mierts belofte om "alle acties te ondernemen om heel progressief Vlaanderen, ook buiten de SP voor een progressieve pers te mobiliseren" (HV, 8.12.80) komt dus rijkelijk laat. Hoe belangrijk De Morgen ook is, met de huidige oplage van niet eens 60.000 exemplaren en een verouderde infrastructuur is de krant niet leefbaar.

## Pragmatische radikalen CVP: « elektoraal manoeuvre »

Leuven, zondag 7 december 1980. Driehonderd getente-resseerden in de Grote Aula bijeen voor een bezinning over de toekomst van "progressief Vlaanderen", een discussie over het socialistische initiatief "doorbraak": programma, strategie, mogelijkheden, kansen.

De studiedag is in de nationale pers niet onopgemerkt voorbijgegaan, vooral niet omdat de CVP-Jongeren bij monde van voorzitter Eric Van Rompuy al in de namiddag een communiqué verspreiden waarin zij de "operatie doorbraak" een "electoraal manoeuvre" noemen, bedoeld om "katholieken los te waken uit de CVP". (Het Volk, 8.12.80)

### BRONNEN

BILLIET, J. Secularisering en verzuiling in het onder-wijs. Leuven, Universitaire Pers, 1977.  
DE NIEUWE MAAAND. Themanummer BSP, januari 1980.  
HUYSE, Luc. De Gewapende Vrede. Leuven, Kritak, 1980.  
LUYKX, Th. Politieke Geschiedenis van België. Brussel, Elsevier, 1978.

"Doorbraak" moet inderdaad - onder meer- gezien worden als een electorale strategie van de SP. Of meer specifiek van een strekking binnen de SP, want zoals openlijk op de studiedag werd toegegeven heerst er verdeeldheid in de partij. Het is wellicht niet toe-vallig dat het precies in '78 was dat een groep jonge socialisten (L. Tobback, L. Hancké, F. Willockx, O. De Bunne, L. Van den Bossche, M. Colla en L. Van Velthoven) zich ging bezinnen over de toekomst van hun partij. Bij de kamer verkiezingen van 17.12.78 scoorde de SP historische dieptepunten. Tussen '61 en '78 verloor ze in Vlaanderen relatief gezien gemiddeld 22 % van haar aanhang. Ze haalde nog amper 20;9 % van de Vlaamse geldige stemmen, tegenover 29,7 % in 1961. Daarmee verzwakte haar positie tegenover de andere traditionele partijen (zie tabel). Te- loorgang alom dus.

een aantal diepgaande evoluties in Vlaanderen: de naderende economische crisis, de ontkerkelijking, de drang naar kleinschaligheid, de ontvoogdingsstrijd van vrouwen en jongeren, het Vlaamse streven naar autonomie... Tegelijk verzuimde de partij zich in de 'zachte sector' te engageren. Het maatschappelijk werk, de geestelijke gezondheidszorg, de milieu-bescherming, de cultuurspreiding bleven daardoor buiten de invloedssfeer van de partij. Daarvoor betaalt de SP nu een hoge prijs. Afgezien daarvan schaarde de pragmatische koers ook de geloofwaardigheid van de partij. De "extreme compromisbereidheid van sommige BSP-voormannen" heeft jaar na jaar de jonge kiezers van de partij vervreemd, en heeft de aftakeling van het kiezerskorps en het bestaan van scheurpartijen bevorderd. (DNM, 2-8) Van de tactische flaters van de SP zijn voorbeelden te over. De lezers herinne-

### Stemmenverhouding CVP/BSP en PVV/BSP

Jaar	Stemmenverhouding	
	CVP	PVV
1961	171,31	38,98
1965	178,06	67,46
1968	151,90	62,93
1971	155,94	67,11
1974	180,19	78,28
1977	196,23	64,73
1978	208,18	82,37

Honderd betekent dat de partijen evenveel stemmen halen. Meer dan honderd is een overwicht van de aangegeven partij tegenover de BSP, minder dan honderd, het omgekeerde. Zoals je ziet is er sinds '68 (Index 151,90) een achteruitgang tegenover de CVP (naar 208,18 in 1978), in '78 ook tegenover de PVV. In 1961 had de PVV iets meer dan een derde van de stemmen van de SP, in 1978 vier vijfden.  
Bron: De Nieuwe Maand, 1980/1, 13.

## CVP-Staat

Achtergrond van de bezorgdheid van Tobback en cie is enerzijds de achteruitgang bij opeenvolgende verkiezingen, maar anderzijds de nog donkerder perspectieven voor de toekomst. Met de gewestvorming zal de SP - in de deelregering (uiteraard) niet in coalitie met haar grote Waalse zus - in de regionale materies fel onderliggen tegenover de CVP (20,9 % tegen 43,5 % van de geldige stemmen in de Vlaamse kantons).

Luc Huyse stipt aan dat de belangrijkste compromissen in de Belgische naoorlogse geschiedenis (sociaal pact van 1945, de koningskwes-tie (1950), het schoolpact (1958), de winterstakingen (1960-61)) er pas konden komen na patstellingen, waarbij de grote partijen in Vlaanderen en Wallonië onverenigbare maatschappijmodellen naar voren schoven terwijl geen van beide een absolute meerderheid bezat. Deze modellen waren resp. het samen-horigheidsmodel en het socialisme.

Krijging deze strekkingen opeens het (halve) huis voor zich alleen, bestaat de verleiding om het eigen maatschappijmodel "meerderheid tegen minderheid" door te drukken. Een werkwijze die tot nog toe in "voortziedendheid en voorzichtigheid" door de Belgische politici werd vermeden, maar die nu in het gedrang komt.

De roep tegen "de CVP-staat", zoals die zo graag door De Morgen wordt aangeheven, is niet zonder grond. Het enorme net van katholieke sociale en culturele organisaties dat de CVP schraagt, zal er onder absolute CVP-meerderheden in de deelregering zeker niet slechter op worden. Delecks versie van Mattheus' "wie heeft zal gegeven worden" is wellicht ook hier van toepassing.

Wat de SP bij al die klappen de ogen moest uitsteken is dat de socialistische partijen elders in Europa het goed deden.

Waarom de SP dan niet? Het gezaghebbende tijdschrift "De Nieuwe Maand" ("tijdschrift voor politieke vernieuwing"), dat de spreekbuis is van de "doorbraak"-beweging en talrijke protagonisten ervan onder zijn redactieleiders rekent, publiceert de begin dit jaar een themanummer onder de vraag: "Een toekomst voor de BSP in Vlaanderen?". Daarin wordt de SP-toestand als volgt geanalyseerd.

Na WO II engageerde de BSP zich in de algemene stroming van wederopbouw en sociale vrede (pact van sociale solidariteit, later het plan van Acker). Het gezamenlijke produktiviteitsstreven heeft het land welvaart gebracht maar binnen de SP een pragmatische instelling aangekweekt die de partij in de naoorlogse periode tot 1970 zou blijven overheersen. Dat dag-aan-dag denken heeft vooral in de jaren zestig verhindert dat de socialistische partij aansluiting zou vinden bij

ren zich de rakettenkwes-tie, toen de SP na een machtige campagne en aan het hoofd van een geweldig anti-raket-front eind 1979 in het parlement capituleerde "om de regering niet te laten vallen". Duidelijk was toen hoe een bepaalde strekking binnen de SP zich heeft laten leiden door een "Realpolitiek" (M. Deneckere) die eerst en vooral de ministerportefeuilles in handen wíl houden. Ten koste van geweldig gezichtsverlies voor de partij in het algemeen en voor de militante "doorbraak"-strekking (L. Tobback) in het bijzonder.

Regeringsdeelname is dus voor de SP een precar dilemma. Door haar moeilijke positie op doctrinair vlak - socialistische partij zijn in een kapitalistische maatschappij - kan de SP eigenlijk niet tot de regering toetreden zonder zich voortdurend te verloochenen. Socialisatie, planning en zelfbeheer bv. kan men wel in zijn partijdoc-trine opnemen maar - blijkbaar - binnen de regering niet realiseren.



# AKADEMISCHE RAAD

Maand 15 december jl. : de derde vergadering van de Akademische Raad dit jaar. Het dossier dat voor ons lag was niet al te dik en het zag er dus naar uit dat we vlug zouden klaar zijn. En dit bleek dan zo te zijn.

## Eredoktoraten KUL

Derde keer, laatste keer dat er namen voorgesteld werden voor promotie tot eredoctor van onze Unief op 2 februari e.k. De optie voor dit jaar is dubbel : enerzijds zou men de kandidaten zoeken in de dissidentenwereld en anderzijds zou men de kandidaten nemen in het kader van de Vlaming in de wereld. Voor de eerste groep stelde men de volgende namen voor : Wosnjakowski, een Poolse historicus, die iets te maken zou hebben met de beweging van de vrije vakbond, en Victor Braiilovskii, een Russische wiskundige-komputerkundige, die als enige enkele jaren geleden een uitreisvisum naar Israel gevraagd heeft maar niet kreeg. Wat betreft de Vlamingen werden de volgende personen verhoeden : Norbert Kusters, een ingenieur in de elektronica met vrij veel patenten op zijn naam; Willem Grootaers, een dialectoloog die werkzaam is in Japan en Maria Rosseels, welbekend van "De Dood van een Non"

*Op de vorige vergadering werd afgesproken dat zolang de aangezochte personen nog niet hadden bevestigd en de gehele lijst van kandidaten nog niet klaar is, er geen melding van eventuele kandidaat-eroctoren gemaakt mag worden in de pers. Vorige keer werd Maria Rosseels voorgesteld door een lid van de A.R. en wat zien wij veertien dagen later in de pers... Maria Rosseels wordt aangekondigd als eredoctor op 2 februari met de naam van de promotor erbij. U moet dan wel onze verbazing begrijpen als wij de beslissingen van de pers en niet op de Raad, die hierin de beslissingen neemt, vernemen.*

## Vrije-tijd-studie

De KUL heeft de bedoeling een aantal vakken, die hier gegeven worden, open te stellen voor een ruimer publiek van geïnteresseerden, die deze leergangen samen met de gewone studenten kunnen volgen. Men denkt hierbij aan personen die een beroep uitoefenen, thuiswerken zonder beroep, gepensioneerden en werklozen. Het is ook de bedoeling de inschrijvingsmodaliteiten voor deze mensen zo eenvoudig mogelijk te houden : zo zal men slechts 500 fr. inschrijvingsgeld vragen - dat dan nog hoofdzakelijk als verzekering dient - . Toelating tot het volgen van enkele vakken zal verleend worden door de respectievelijke Bureau's of de Faculteiten. Men kan ook examens afleggen en een attest hiervoor bekomen, maar met het oog op een latere gewone inschrijving, kan men geen aanspraak maken op hiermee bekomen vrijstellingen.

## Rektorverkiezingen

Iets meer dan een uur werd er gediscussieerd over het voorstel van kiesreglement. Het is een nogal ingewikkelde en lange stemprocedure, maar in het begin van volgend jaar zal een editie van Academische Tijdingen aan het reglement gewijd worden. Wij kunnen de stemgerechtigden alleen maar aanraden dit aandachtig te lezen. Men vond dat de stemformulieren zo moesten opgesteld worden dat vergissingen, die dan leiden tot een ongeldige stem, zoveel mogelijk uitgesloten worden. De leden van de A.R. die uit positieve wetenschappen komen, waren gewonnen voor een matrix-vorm, waarbij horizontaal de kandidaten en vertikaal de rangorde van voorkeur die de stemmer wenst aan te duiden. Tegen de volgende keer zal een model worden voorgesteld.

## ATP in kiescollege

Voor de laatste maal, in het kader van de komende rektorverkiezingen, werd de eventuele opname van een ATP (administratieve en technisch personeel) - delegatie in het kiezerskorps besproken. De vergadering nam kennis van een voorstel van de studentenvertegenwoordiging, dat positief onthaald werd maar niet kan uitgevoerd worden omdat "het opnemen van ATP in het kiescollege een verandering van de structuurreglementen impliceert en dit kan men onmogelijk nog doen vóór half januari, wanneer de namenlijst van de kiezers moet worden goedgekeurd." Besluit : het ATP zal niet meestemmen voor de nieuwe rektor.

*In de volgende Veto zullen we graag een overzicht geven van de over drie Akademische Raden gespreide discussie over deze problematiek.*

## Examenreglement art. 14

Vanuit de Groepsraad Humane Wetenschappen kwam een aanbeveling om de schriftelijke voorbereiding van een mondeling examen in geen geval als een schriftelijk examen te aanzien en om het opragen en het aannemen van deze voorbereiding op een later tijdstip dus principieel af te keuren (sic). De A.R. besloot dat er verschillen zijn van examens tot examens - en een algemene regel dus moeilijk op te leggen is - maar men zal de proffen erop wijzen dat zij in de loop van hun lessen duidelijk aan de studenten moeten uitleggen welke hun examineren- en evaluatiemodaliteiten zijn. Hetgeen zij moeten doen conform het examenreglement.

## VLIR en Vrijstellingen

De A.R. nam kennis van een document vanwege de Vlaamse Interuniversitaire Raad waarin deze een aanbeveling doet om het vrijstellingsysteem voor de Vlaamse uniefs te uniformiseren. De motivatie hiervan is vijfvoudig : 1) een vrijstellingsysteem werkt kwaliteitsverbeterend i.v.m. het studierendement : de student wordt verplicht zich te concentreren op vakken die hij onvoldoende beheerst; 2) er bestaat geen onderwijskundige

basis om een nieuw examen te laten afleggen waarvoor men reeds bewezen heeft dit ruim voldoende te beheersen; 3) er moeten uniforme regels voor de uniefs bestaan om te vermijden dat de ene unief gemakkelijker zou worden voorgesteld dan de andere; 4) het systeem van examenvrijstellingen is een overgangsstap naar een volwaardig creditpointensysteem; ( ) het zal minder problemen geven voor studenten die van de ene unief naar de andere willen overstappen i.v.m. het aanspraak maken op vrijstellingen. Het voorstel houdt in dat de vrijstelling voor tweede zit gebracht zou worden op 10/20 en voor het bisjaar op 12/20, dus een drempelverlaging voor de KUL. Men besloot hier niet op in te gaan omdat dit een verandering van het examenreglement met zich zou brengen en dat wil men voorlopig nog niet doen : iedere prof en iedere student kent nu de betekenis van de cijfers en de implicatie m.b.t. eventuele vrijstellingen en het is niet verantwoord dit dikwijls te veranderen.

*In een bijgevoegde nota stelde de Dienst Universitair Onderwijs van de KUL dat het vrijstellingsysteem wel goed te praten is voor de licenties en voor de tweede kan, maar niet voor de eerste kan. Het installeren van een vrijstellingsysteem en zeker als dit niet gekoppeld zou zijn aan algemene voorwaarden (zoals 50 % van de vakken geslaagd of 50 % van de totale punten behaald), zou een grote toevlging zijn ten nadele van de selectiefunctie die de eerste kan heeft. Pas in het kader van een ander concept van de eerste kan, zoals gedeponeerde kandidatuur, kan een doorgedreven vorm van een vrijstellingsysteem goed geprikt worden.*

## Studie-Advies

Wij namen tot slot nog kennis van een uitgebreid jaarverslag 1978-1979 en 1979-1980 van de Dienst voor Studie-Advies. Hieruit blijkt een intensieve werking in het kader van het informeren, oriënteren en begeleiden van (aspirant-)studenten. Een kleine opmerking dat ze misschien teveel brochures publiceren.

## Vervolg van p. 6

# De vrije keuze

## Heibel rond uitvoering schoolpakt

afbouwde en 110 katholieke leraren uit het rijksonderwijs verwijderde. Achter de wetgeving Collard stak de vrees dat het onderwijs een uitsluitend katholieke aangelegenheid zou worden. Door de staat het recht toe te kennen scholen op te richten waar hij dat nodig vond zou een monopolie worden verhandeld en zouden de ouders de kans krijgen om tussen confessionele en neutrale scholen te kiezen. (Luyckx, p.484) In het Schoolpact dat deze periode van schoolstrijd afsluit wordt dit principe van "vrije keuze" als uitgangspunt genomen. De CVP erkent erin dat "de staat het recht en zelfs de plicht heeft scholen op te richten teneinde de vrijheid van keuze te waarborgen". Anderzijds - en dat is dan de toevanging van socialisten en liberalen - krijgt het vrij onderwijs ruime staatssubsidi-

dies die echter afhankelijk zijn van de vraag naar confessioneel onderwijs (leerlingen-aantallen). Verdeeisde van de subsidies is tenslotte het principe van "het vrije spel der religieuze en filosofische preferenties van de ouders". (Billiet, p. 33 e.v.) Interessant voor ons is dat het principe van de "vrije keuze" steunt op "de sociale theorie van het 'verticaal pluralisme' ". Men vindt met andere woorden dat de burgers moeten kunnen kiezen uit naast elkaar staande deelstructuren. "Daardoor zou de identiteit van elke deelgroep op eminente wijze aan bod komen zonder andere deelgroepen te bedrigen. In elke deelgroep wordt het bestaansrecht van die andere erkend en discussies spelen zich nog enkel af rond de verdeling der middelen in naam van het evenwicht" (Billiet, p. 43).

## Vervolg van p. 6

## Na elf jaar doorbreken

mag geen alternatieve partij of een georganiseerde tendens worden. Dan moet men maar zonder hem verder werken. De SP is het enige instrument dat de ideeën van progressief Vlaanderen in politieke macht kan vertalen. Er is geen alternatief, aldus Tobback. Maar niet alleen de inertie en het gebrek aan geloofwaardigheid van de eigen SP is een hinderpaal voor het bereiken van de "doorbraak". De SP heeft nog altijd de naam een anti-katholieke en vrijzinnige partij te zijn. Dat is een erfenis van honderd jaar België en die veeg je niet weg. Nochtans zal de SP op dat stuk moeten doorbijten, want zoals L.Hancké aanstipt heeft de SP behoefte aan een "bestendige afroming van het gelovige volksdeel", gezien de nataliteitsverschillen tussen katholieken en vrijzinnigen. Daarvoor moet zij haar vrijzinnige imago kwijt.

In Nederland is de Partij van de Arbeid daarin geslaagd via een "doorbraakpoging" in 1946. Toen reeds werd aldaar "de grondslag gelegd voor een nieuwe visie op de verhouding tussen socialisme en godsdienst en Kerk." (DNM, p.19) Door op haar studiedag een werkgroep te wijden aan het thema "Kristenen en Socialisme" en door verschillende gelovige sprekers (Jef Uburghs en Willy Deckers)

uit te nodigen, laat Doorbraak zien dat het wat aan dat imago wil doen. De Morgen citeert dan ook in vetjes W. Deckers waar hij uithaalt naar de CVP. "De progressieve kristenen weigeren te aanvaarden dat een confessionele politieke partij of een programma met een kristelijk etiket het monopolie zou opheffen van de kristelijke visie, zoals dat in de huidige politieke machtsverhoudingen van ons land maar al te dikwijls gebeurt. Wat wordt voorgesteld als een ruimer kristelijk standpunt, is meestal niet meer dan een kristelijk vertaalkoncept van de ideologie van de heersende klasse." (DNM, 9.12.80) (Deze theoloog pleit echter ook voor "een bondgenootschap met allen die opkomen voor menselijke bevrijding", eerder dan voor aansluiting bij een politieke partij. (ibid.)

Concreet moet de SP erin slagen om de levensbeschouwelijke kwesties weg te dringen uit de politiek (speciaal het cultuur- en onderwijsbeleid) en kunnen stellen dat de huidige verdeling in zulen de progressieven alleen maar verdeelt. Een lange termijn opgave.

Bruno Leynse

(1) De analyses zijn gedeels overgenomen uit L. HANCKÉ, "Het Manifest 'Doorbraak 79'", DNM 1980/1, 17-26.

## Vervolg van P. 7

## Pragmatische radikalen

Vandaar de tendens om de nadruk minder op doctrine dan wel op materiële voordelen te leggen. Zoals Dirk Vermeulen stelt (DNM, 54-59) is de SP in feite een "cliënt-eelpartij". Via vakbeweging, coöperatieven, mutualiteiten, en persoonlijkheidsdienstenbetoon van parlementairen, regeringsleden en ambtenaren heeft ze een net van dienstverlening opgebouwd waardoor ze haar kiezers aan zich probeert te binden. Belangrijk voor het instandhouden van zo'n net is precisie de deelname aan het bestuur op de diverse niveaus : juist dan heeft men kans door gunsten, politieke benoemingen e.d. zijn invloed en organisatie te versterken. Maar daarmee is ook de cirkel rond : dienstbetoon eist regeringsdeelname, regeringsdeelname

eist compromissen, compromissen verminderen de geloofwaardigheid van de partij en verhandelen een ideologische profilering. Electoraal gesproken zou dat nauwelijks een bezwaar zijn ware het niet dat dienstverlening maar zwak is als band tussen 'cliënt' en partij. Biedt een andere partij meer diensten, dan verandert de 'cliënt' al gemakkelijk van 'patron'. Voor de cliënt is er geen heilige zaak die hij samen met de partij verdedigt.

Bovenbeschreven mechanismen kosten de SP meer en meer kiezers en stellen het partijbestuur voor problemen van strategie. Of "Doorbraak" het geëigende antwoord is blijft onbekend voor een goed deel van de SP nog een open vraag.

Tegelijk echter werden de onderwijstegenstellingen per definitie tegenstellingen van levensbeschouwelijke aard. Niet omdat ze dat uit zichzelf zijn, maar omdat de machtsgroepen die erover beslissen hun bestaan goeddeels door hun verschillende levensbeschouwelijke opties (vrijzinnig vs. gelovig) rechtvaardigen. Andere tegenstellingen, van sociaal-economische of van culturele aard, kunnen niet aan bod komen omdat ze door de gevolgde overlegprocedures (topoverleg tussen politieke partijen die zich rond levensbeschouwelijke opties profileren) eerst in levensbeschouwelijke opties zouden moeten worden vertaald, wat vaak niet kan. "Vrije keuze" tussen emanciperend en maatschappijbestendig onderwijs of tussen onderwijs in het eigen dialect en onderwijs in het ABN wordt dus niet als een gerechtvaardigde nood erkend, en het gebrek aan dergelijke keuzemogelijkheden wordt niet gezien als een aanslag op de grondwettelijke vrijheid van onderwijs.

Doordat het appèl tot progressieve frontvorming niet uitgaat van levensbeschouwelijke tegenstellingen maar van sociaal-economische (progressief en socialistisch vs. conservatief en neo)liberaal) betekent het een bedreiging van de verzuilde structuren. De geschiedenis geeft daarvoorbeelden van. Zelfs uit een onverwachte hoek. Geheel in de lijn naar de toen heersende tendens naar een progressief front (met namen als W. Mahens (I), W. Bosmans en J.L.Debarteneux) namen de CVP-Jongereren op hun 15<sup>e</sup> Nationale Ontmoetingsvergadering (1970) een aantal resoluties aan waarin ze zich uitspraken "voor een gemeenschappelijk onderwijs op pluralistische basis en voor de geleidelijke afbraak van de bestaande schoolnetten..." (Billiet, p.60). Projecten als "Doorbraak" kunnen dus rekenen op de tegenstand van de machtsgroepen die door een afbraak van de huidige procedures van middelevindeling bedreigd zouden worden.



# HONGEREN TEGEN HET BRITS IMPERIALISME

Op 10 en 11 december gingen 7 studenten, lid van ARBEID-VLAAMSE SOCIALISTISCHE BEWEGING, in hongerstaking uit solidariteit met de Ierse hongerstakers van de Maze gevangenis in Belfast (Lons Kesh, H-Blocks). Zij hongerden in de lokalen van Arbeid-VSB, Vesaliusstraat 4 te Leuven. Hun actie was een onderdeel van de campagne van Werkgroep Ierland om de Vlaamse bevolking te sensibiliseren rond de situatie van de Ierse politieke gevangenen in het door Engeland bezette deel van Ierland.

de dood. Zij zullen niet ophouden tot zolang zij het politiek statuut van politiek gevangene verkregen hebben. Dit statuut werd hen ooit toegekend in 1972 maar werd, in een poging om zowel de Ierse gevangenen als de Ierse strijd te kriminaliseren, in 1976 terug afgeschaft.

Arbeid-VSB stopt uiteraard haar acties niet na de hongerstaking van 10 en 11 december. Affisjes, Almainformatie en persberichten zullen je wel op de hoogte houden op spring eens binnen in de Vesaliusstraat!

ARBEID-VLAAMSE SOCIALISTISCHE BEWEGING  
VESALIUSSTRAAT 4  
3000 LEUVEN  
TEL. 016/237303

Op dit ogenblik zijn er in Long Kesh, het Brits concentratiekamp in Noord-Ierland, 7 jonge republiken in hongerstaking. Zij hebben besloten hun actie door te zetten tot

# ANTI-OORLOGSDAG

BRUSSEL 20 DECEMBER

Op 20 december aanstaande organiseert het Anti-Oorlogs-Komitee alvast haar tweede anti-oorlogsdag. Deze gaat door in de Ancienne Belgique vanaf 14 uur; met een fakkeltocht, vertrekkend op het Rogierplein om 16 uur. Voor ons een ideale gelegenheid om es dit Vredesengagement van tetsjes dichterbij te bekijken!

Er is alvast een sporttak die hedentendage te weinig aan god komt in Sport-Weekend. 't Is nochtans een sterk beoefende sport - allée, door een aantal mensen altans -, ze heeft een sterke lobby achter zich en er worden jaarlijks miljarden aan besteed. De laatste tijd werden alle records van die atletiekdiscipline gewoonlijk verbrijzeld... de WAPENWEDLOOP. En eens te meer zijn het de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie die ook hier met de mooiste medailles gaan lopen. Edoch, wij jongeren pikken dat niet zomaar. Vandaar dat het Anti-Oorlogskomitee dit jaar opnieuw een Anti-Oorlogsdag organiseert, en dit in de Ancienne Belgique te Brussel op 20 december.

van jongeren die zich rond een jaarlijks herwerkt Anti-Oorlogsmanifest scharen. Ook dit jaar weer een lange lijst van

national jongerenorganisaties en sommige van hun regionale kernen, tal van jeugdclubs, jeugdleden, en tevens een hoop jongeren die het A.O. Manifest '80 ondertekenden en info-verspreiding of actie omtrent de vredesproblematiek ondernemen.

## WAAR STAAT HET ANTI-OORLOGS KOMITEE

Vooraleer zich haastig aan het werk te spoeden schaarden de A.O.K.-ers zich vorig jaar in eerste instantie rond de tafel om het thema van de Vrede, Ontwapening en Defensie van naderbij te bestuderen. Dit had het uitbrengen van een Anti-Oorlogsmanifest voor gevolg. Gezien de gewijzigde internationale toestand, werd dit manifest in juni van dit

jaar enigzins aangepast. Er zijn een vijftal delen te onderscheiden; waarbij de kernen zijn:  
- 'Ontwapenen, de Grootmachten eerst!', waarbij de beide supermachten (de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie) als voornaamste bedreigers van de wereldvrede worden aangeklaagd;  
- De organisatie stelt de wapenhandel aan de kaak die leidt tot de verdrinking van volkeren: 'Geen Belgiese wapens voor verdrinking';  
- Het Front verzet zich tegen de installatie van de Pershing II en de Cruise in Europa, en eist de ontbinding van de Russiese SS-20: 'Geen Atoomwapens in België, Europa!';  
- Het vredesinitiatief 'Ondersteun de Strijd van de Derde Wereld voor Onafhankelijkheid en Zelfontwikkeling';  
- en pleit voor een democratische defensiebeleide, ondersteunt de alternatieve defensievormen en valt de inbreuken op de democratische vrijheden aan.  
Het Anti-Oorlogskomitee roept op tot actieve inzet: 'Wij je Vrede, Strijd ervoor!'

## VTK-REVUE

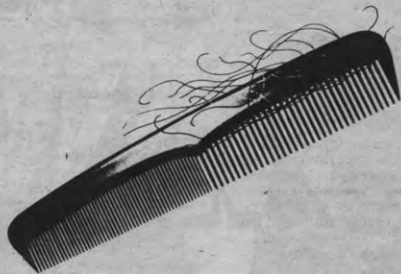
Met in het vooruitzicht de Barbaraweeke had op maandag 8 en dinsdag 9 december in de stadsschouwburg de ingenieursrevue plaats, één van de bestsellers van de door het VTK in niet onaanzienlijke mate georganiseerde activiteiten. Titel van het gespeelde stuk was "De Engelen der Helle" onder de regie van laatstejaars Herman Depoortere. Zoals een revue behoort te zijn, werd het ook dit jaar een succes. Met de geslaagde productie van vorig jaar ("Cabaret") voor ogen werd er gedurende de maanden oktober en november tekst geschreven, decor getimmerd, geakteerd, gezongen en gedanst. Slechts door een meer dan behoorlijke inspanning van de twintig acteurs en de mensen van licht, geluid, decor, rekvisieten, kostuums enz... kon het succes van deze twee voorstellingen bereikt worden.

opendoeckjes. Sommige roffen zullen zich vereerd voelen, anderen verbaasd of in hun hemd gezet, maar daar deinst de revue niet voor terug. Na het gezamenlijk zingen van het slotlied zoals in een echte Last Night of the Proms viel het doel voor terug een jaar en bleek opnieuw dat de afweziggen of gelijk hebben gehad.

Met nogmaals een woord van dank aan alle spelers, de regisseurs en alle medewerkers en ook iedereen bedankt voor de komst. Afspraak volgend jaar, same time, same place

Bart De Moor

## Modale studentenkunst



Je kan nog steeds opgave doen van jouw kot-kunst voor de geplande tentoonstelling (21 mei - 3 juni '81) "Modale Studentenkunst". Dit tot vrijdag 16 JANUARI '81. Welkom is datgene wat jij op je kot als kunst beschouwt. Voorlopig alleen je naam en kotadres opgeven, plus een omschrijving en de afmetingen van het 'voorwerp'; dit op 't Stuc. Inlichtingen: Stuc voor Stuc december '80 en januari '81 of 016/22.44.38.

Kultuurraad

## KATECHETIKA

Dit artikel werd overgenomen uit het tijdschrift 'positief' en bericht over de gedachtenkronkels van de opgerichte werkgroep NOWA HUTE. Dit is dus een tekst van de werkgroep. De bedoeling is louter informatief voor allen die met de zorg voor het evangelie begaan zijn. Elk zegge het voort op zijn eigen manier.

woordelijken aan te vallen, verwijten te maken of negatief op te treden, maar wel om de ogen te openen voor de werkelijkheid, om alle verantwoordelijken te helpen in hun soms zeer moeilijke taak. Wij hopen dat onze actie een steun zal zijn voor de velen die zich goed menen maar die zich verenzaamd voelen en wij verhoop ook dat hieruit de idee moge groeien om plaatselijke committees te stichten die de lokale toestanden helpen saneren.

(de werking zal per bisdom gebeuren)

Al deze mensen (één per bisdom) verwachten van u informatie: 1. Als u zelf feiten kent, schrijf ze dan naar het betreffende adres. Noem nam en paard: katecheet, leraar, klas, school datum,...

2. Stuur ons eventueel naam en adres van personen die ons zulke informatie willen bezorgen. ZEER BELANGRIJK.

3. Onderteken uw rapport, geef ons uw adres. Houd het bondig, objectief, geen gissingen of vermoedens.

Niet ondertekende rapporten komen niet in aanmerking. Het spreekt vanzelf dat het briefgeheim zal worden in acht genomen.

4. Voorbeelden van feiten die we wensen te kennen: een katecheet zegt dat de zondagsmis niet verplicht is, spreekt smalend over de paus, laat pornografische boeken lezen (boek vermelden!), keurt vooruwhelijken betrekkingen goed, spreekt maanden in de klas over het Marxisme, heeft het hele jaar amper de naam God of Christus uitgesproken, zegt in volle klas (meisjes van 14-15 jaar) "wie heeft er van u nog niet met een jongen geslapen?", spot met mirakelen enz.

Steu ook onze actie financieel door te storten op het banknummer van Nowa Hute (en ik vermeld dat nummer toch lekker niet!) NOWA HUTE wil iets doen! Steun met uw gebed, met uw actie.

De katechese in het vlaams katholiek onderwijs: een oproep van Nowa Hute.

Op 11 juli 1980 hebben een dertigtal mensen te Antwerpen de koppen bijeengestoken om zich te beraden over de toestand van de katechese in het vlaams katholiek onderwijs. Het kwam spoedig tot een akkoord: de oprichting van de werkgroep Nowa Hute, Rooms katholiek reveil voor het herstel van een volwaardig godsdienstonderricht volgens de apostolische aansporing catechesi tradendae, m.a.w. voor een onderwijs in overeenstemming met de uitdrukkelijke wens van onze paus (licap, guimardstraat 1 bruss bezorgde de ned. uitgave van het document "over de katechese in onze tijd").

Het is bovengenoemde werkgroep die hier tot u spreekt: zeker zijn er nog scholen waar op dat punt alles in orde is, maar dat er ook veel misloopt en vaak zelfs grondig verkeerd is, lijkt maar al te klaar.

Wij wensne allereerts informatie, wij wensne een massa feiten te kennen en daarin hulp u ons beslist helpen, uw hulp is ALLERNOODZAKELIJKST.

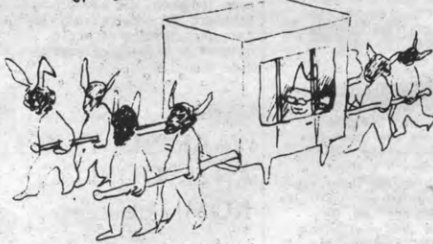
Onze bedoeling is niet om vanuit die basiskennis de verant-

DE PERIKELN VAN PROFESSOR P. (3)  
HET KLONEN VAN HEILIGEN:  
EEN DELIKATE ZAAK?

6 DECEMBER:  
PROFESSOR P. EN ZIJN 16 ASSISTENTEN  
OP WEG NAAR DE CAMPUS (12.30 u.)



12.35 AANKOMST VAN PROFESSOR B. & CO  
OP CAMPUS.



12.40...



## LA CITTA DELLA DONNA

Toen Fellini's film "Vrouwenstad" in het voorjaar '80 in Italië in omloop werd gebracht kreeg die meteen de wind tegen vanuit feministische hoek. En op het eerste, oppervlakkige, zicht wordt de radicale vrouwenbeweging een veeg uit de pan meegegeven: aan de ene kant de - naar buitenuit of tegenover gelijkgestemden - minachting voor de man, en anderzijds diezelfde vrouwen die heimelijk willen verleid worden door diezelfde mannen.

Toch wordt het "sterke" geslacht ook niet gespaard: Snaporaz (Marcello Mastroianni) laat z'n trein midden in het veld in de steek om de vrouwen na te lopen; hij is door hen geprikkeld maar krijgt in zijn achtervolging steeds het deksele op de neus.

### Stijl

Vanaf "Satyricon" (1969) is Fellini - met uitzondering van "I Clowns" - een andere richting in stijl uitgegaan, met drukbevolkte films waarin extravagantie en karikatuur als een draad doorlopen. Die lijn wordt ook in "Vrouwenstad" verder gevolgd. Vooral de karikatuur komt sterk tot uiting (zoals in de voorgaande films) in de breed geëscendeerde beelden in grootse dekors met veel personages; in "Vrouwenstad" zijn dat bv. de scènes van de vrouwenconferentie, de rolschaatsscène, de fuif bij de man die zijn tien-duizendste verovering viert, de arenascene aan het slot; hier lopen ook de vrouwen bij hopen rond, terwijl doorheen de hele film maar een handvol mannen van de partij zijn. In deze scènes haalt Fellini wel eens zwaar - maar niet denigrerend - uit tegen het (vrouwen)volkje dat erin voorkomt.

Deze grootspraak wordt echter gerelativeerd door enkele intimistische sekwenties. Door hetgen er in gezegd wordt, maar vooral door de enscenering zijn dit intieme, soms teder tafereel. De monoloog van de "vrouw uit de trein" tijdens de vrouwenconferentie, de dialoog tussen Snaporaz en z'n vrouw en vooral de glijbaansekwentie waarbij Snaporaz voorbij zijn jeugherinneringen aan vrouwen glijdt: in al deze scènes zijn meestal maar enkele personages in beeld, in close-up of in schemerige, feestelijke omgeving.

Het zijn deze sekwenties die wellicht meer zeggen over Fellini's houding t.o.v. zijn onderwerpdan de grootse tonelen; deze laatste zijn echter noodzakelijk om de draagkracht van de "kleine" scènes te vatten - het is dus geen ballast.

"Vrouwenstad" ligt volledig in de lijn van "Satyricon", "Roma" en "Amarcord" waarin geen verhaal verteld wordt maar Fellini's impressies over een gegeven in - prachtige - beelden worden gezet. Misschien is deze laatste film niet zo sterk in werkend als de andere die hier vermeld zijn, maar niettegenstaande is het een niet te misken evenement van de laatste der na-oorlogse grote Italiaanse kineasten.

M. Meeus

## GUNST, IS DAT KUNST ?

Stanley Kubrick's nieuwste film "The Shining" werd door de pers niet al te vriendelijk ontvangen. Men vroeg zich af of Kubrick nu een loopje nam met het filmpubliek of met zichzelf. Enkele weken geleden verscheen in de Haagse Post een artikel over de Vlaamse kunst van nu, die hierbij nocht - en terecht - op de korrel werd genomen. Ook de Nederlandse literatuur schijnt heden ten dage niet meer van ouderdomsverschijnselen gespeend. Elke maand opnieuw worden er op de platenmarkt nieuwe platen gelanceerd waarvan je je afvraagt wie er zoveel geld over heeft om ze te produceren. Door ten uurlang werd in St-Martens-Latem een schilderijen-zwendeel ontdekt, die ook de plastische kunstwereld in diskrediet heeft gebracht

### Geeuwen

De originele idee om een reuze plastic-zak op te blazen en af te laten werd tot vervelens toe herhaald, zodat er niet veel meer van overbleef. De veelbelovende opstelling van twee in glazen kokers gestopte individuen, werd teniet gedaan, door de onbeholpen manier waarop de heren zich in hun omhulsel bewogen. Het gebruik van allerhande stukken schroot, die aanvankelijk enig suggestief nut schenen te hebben, begon door het herhaald en ongewijzigd gebruik ervan op den duur zo tegen te steken, dat geeuwen niet meer kon uitbliven.

### variatie

Kortom een leuke idee, die op een kwartier tijd uitpuutelijk kon gebruikt zijn werd door de Plan K-ers zolang uitgesponnen dat het geheel een uur ging duren en vervelen. De bedoeling van het uitbeelden van schilderijen van Bosch, ging verloren niet alleen omdat ze niet duidelijk wisten te maken om welke schilderijen het precies ging, maar ook omdat ze het niet eens duidelijk wisten te maken dat het zowiezo om uitbeelden van schilderijen te doen was. Verder meen ik hoedan ook dat Jeroen Bosch meer variatie in zijn schilderijen wist te brengen dan Plan K in hun uitbeelding ervan.

Dat deze vertoning dan nog tweehonderd frank moet kosten kon op het einde niet bewegen tot een mildere kritiek. Integendeel. Dan nog liever toegeven dat je veel geld hebt uitgegeven aan een onwaardige voorstelling, dan denken dat veel geld persé goeie kunst betekent. Gunst, was dat kunst!!

Paul

## PLAN K

We worden overspoeld door allerlei produkten die zich als kunst aandienen. In Plan K werd de afgelopen maand de eigen productie "Quarantaine" gespeeld, een stuk waarvan de betekenis volkomen duister is gebleven. Door een uurlang een reuze plastic-zak te blazen en weer af te laten, daarbij met allerlei schroot over de scene zeulend, meenden de "akteurs" van Plan K ons enkele doeken van Jeroen Bosch te vizualiseren. Het bleek echter een doods spektakel. De mensen van Plan K dachten (en denken) dat ze door het gebruik van - niet altijd noodzakelijk - rekvisieten toneel of mime of wat ze het zelf ook willen noemen, kunnen brengen. Dat zijzelf als acteurs zowat plomverloren over de scene bewegen, is hun blijkbaar ontgaan.

méer dan ooit ...  
"ANTI-OORLOGSDAG"  
« ANCIENNE BELGIQUE »  
VANAF 14u ..... steenstr.-BRUSSEL  
INFOTANDS - BROODJES EN DRANKEN - ER IS "KINDEROPVANG"



## PROGRAMMA

14.00 - 16.00 "ANCIENNE BELGIQUE" - VREDEANIMATIE met o.a. VUILLE MONG, HEI PASOEP (zanggroep), Vilverdse JeugdANPARE, e.a. Voorbereiding fakkeltocht, fakfels maken en spandoeken.

16.00 op het ROGIERplein - FAKKELTOCHT

18.00 in de "Ancienne Belgique" - ANIMATIESHOW "Strijden tegen oorlog" zware vredessiroop tegen de oorlog

19.30 in de "Ancienne Belgique" - DE LYCHEES

21.00 in de "Ancienne Belgique" - THE EMPLOYEES THE EMPLOYEES the employees vanaf 22.00 fuif in "Bar Americain" ook in de "Ancienne Belgique"

# BIJ DE DOOD VAN JOHN LENNON

## DE VERBEELDING VERMOORD

Kan het toeval geweest zijn? Maandagochtend doen we op ons kot de afwas. Ik zet een plaat op: 62 - 66, de rode dubbel-elpee van de Beatles. We zingen luidkeels mee: *Paperback writer*, en Michelle, en Norwegian Wood. De volgende dag horen we dat Lennon vermoord is. Ik ben ontsteld, want ik ben opgegroeid met de Beatles: Radio Veronica, de Beatles story, de platen. Pas toen ik die leerschool had doorgemaakt, kwam andere muziek aan de beurt. De Beatles zijn voor mij - en voor vele anderen het synoniem van popmuziek geweest. Iets anders was er niet. Ik wist er alles van: de geruchten over hun samenkomsten, die meer de komkommertijd aanduiden dan echte berichtgeving te zijn. De solokarrières van de fab four. Zijn heengaan gaf rechtstreeks aanleiding om een aantal gedane feiten op een rijtje te zetten. Lennon was meer dan één van de vier. Met Mc Cartney schreef hij popsongs die de wereld verbaasden - en verrukten: in de meest letterlijke zin van het woord: uit hun verband rukten. Ze groeven een generatiekloof, die latert- aanwezig was, maar iemand nodig had, om ze uit te zuiveren expliciet te stellen. Presley had dat geprobeerd, maar veel meer dan de Beatles was hij een marionet. Iemand die films maakte omdat sommigen vonden dat er films moesten gemaakt worden. Daartegenover stond de eigenzinnigheid van de Beatles. Ze wilden niet meedraaien in een circuit waarin een carrière op voorhand was uitgestippeld. Hoewel ze pas laat tot die vaststelling gekomen zijn. De elpee Sgt. Peppers was daarvan een eerste, artistiek voorteken: het conceptprincipe, als structurend middel om een elpee te ordenen, en een geheel van te maken. Pas toen ontdekte ze hun eigen creatieve mogelijkheden, die verder gingen dan het schrijven van schitterende popsongs. En ze buiten die mogelijkheden ook uit: Brains

behind the music. En die brains kwamen wonderlijk overeen met het slingerende gedachtengoed dat broeide in een ontwakende generatie die op de televisie met Vietnam werd gekonfronteerd: de onnoemelijke afstand die was gegroeid tussen het pragmatisch denken van een verdoofd de macht en het zelfbewustzijn dat met reklamespots werd afgebouwd. Zelfbewustzijn, bewustzijnsverruiming, het experiment: wie naar San Francisco ging, maakte het mee: fantasie, bloemen, hasj en psychedelische muziek Eight miles High, zongen de Byrds niet zonder enige ironie: het drugespot dat de Beatles nooit componeerden, hoewel ze de katalysator waren van dit alles: lang haar, experimenten met de muzikale mogelijkheden van instrumenten, exotisme en een nieuw -oosters- denken: niet de kwantiteit maar de kwaliteit. De Beatles hadden het allemaal voorgedaan: ze gingen de Goe-roe in India opzoeken- of ze hem vonden, is een andere vraag. In hun spoor deden velen de weg over, en kwamen velen ook van een kale reis terug, tenzij ze plakjes Cannabis meesmokkelden: bewustzijnsverruiming als business, de van idealist naar dealer. Maar de kloof was geslagen: wat Kerouac in de jaren vijftig al magistraal beschreven had (on the road, dharma tuig) was had nu, zou zij het in een min of meer andere vorm; wortel geschoten: het gebeurtenisprincipe stond in de nieuwe levensstijl centraal: niet de continuïteit, maar het fragmentarisch geluk van een

Happening: het ontmoeten van nieuwe mensen, het opdoen van nieuwe ervaringen. De kunst was zonder kleerscheuren tussen de happenings door te blijven overleven. Wat niet gemakkelijk was: de goegemeente voelde zich in haar integriteit bedreigd, een integriteit die steunde steunde op valse idealen holle woorden: de ontmaskering was begonnen.

Een gevolg van de aanval op de Burgerlijke Gesellschaft, was dat alle me elementen die ze meenden te moeten ondermijnen, a priori uitgesloten was: gelukkig ontstond een alternatief circuit, waarin men zich thuis kon voelen: Amsterdam, Arles, Ashbury Heights, en de vele communes waren vluchtthuizen voor de gelukkigen die verstoten waren: een paradox, omdat beide partijen met deze oplossing tevreden waren: de nestbevuilers waren verdwenen en het Leven ging door zoals het altijd al doorgaan had: rustig en efficiënt: Armstrong landde op de maan, de Burgerlijke Gesellschaft meende dat dit een grote stap was voor de mensheid: de hoogmoed van een hoogtechnologische beschaving. De gelukkigen waren zij die eruit gestapt waren, en in hun kokon, gesponnen uit fragmenten van religieuze, mistieke en andere milieu-vriendelijke draden voelde men zich veilig.

Politiek was voorlopig taboe het was het uitvindsel van de machtigen om anderen te verdrücken. Dit taboe werd echter uit andere hoek ontmaskerd, en nu wel met een gefundeerde, ideologische achtergrond. Een analyse van het machtsapparaat in de laat-kapitalistische maatschappij, samengaan met een model (de 'theorie'), was noodzakelijk om de verdrückingsstructuren bloot te leggen, en ze in het beste geval te vernietigen: Mei '68. Een straatrevolte uitgaande van de intellectuele centra's ofte universiteiten en met een tot dan toe ongekend élan, dat velen aansprak, niet omdat het links was, maar omdat het anders was dat datgene wat men gewoon was. De universiteit bood de geschikte voedingsbodem: studenten die de maatschappij analyseerden, politieke systemen bestudeerden, en de Frankfurter filosofen lazen. Een uitgewerkt model zagen

ze in Maoïstisch China, dat niet zo heilig bleek te zijn als het er toen uit zag: de bende van vier, nu volop in de aktualiteit, smeedde toen de snode plannen.

Maar ook de aanval op de kapitalistische structuren van een maatschappij moest mislukken: men kon wel een koherente theorie smeden, ze in pamfletten aan arbeiders diets maken, maar - en hier vergiste men zich - die waren al lang niet meer het proletariaat dat Marx bedoeld had: ze verdiende goed en veel geld, de vakbonden behartigden hun belangen en 's avonds keken ze naar hun televisietoel: hoe hun eigen machthebbers napalm gooieden op vietnamese dorpen. Hun handen zaten wel onder het vuil van de fabrieken, maar tenslotte wierpen zij niet de bommen, dus wisten ze hun handen in het water van de onschuld. Bovendien hadden ze nog een argument achter de hand, omdat ze het marxistische maatschappijmodel identificeerden met dat zoals het in Rusland gerealiseerd was. Dat was een misverstand, waaraan pas het Eurokommunisme, dat zich gevoed had met de bruikbare elementen uit de nieuw-linkse basis, iets kon verhelpen. Veel meer dan wat elektorale winst werd hieruit niet geslagen. De inval in Praag door de Russische bevrijders was een duidelijk bewijs voor hen dat het aangeboden alternatief in genen dele deugde.

De studentenbeweging loopt parallel met de hippiebeweging, maar was van totaal andere aard. Toch hadden ze beide dezelfde voedingsbodem: een fundamentele ontevredenheid met de bestaande (wan) orde. Hun oplossingen waren echter totaal verschillend, tegengesteld zelfs: vlucht in een Nieuwe Wereld of voet aan de grond krijgen bij een massa, die zich niet bereid voelde, nieuwe idealen te verwezenlijken.

Eigenaardig genoeg waren dit niet de eigenlijke redenen waarom beide alternatieven wegkwijnen. De ontredering kwam van binnenuit. Hoewel Marx nu aan de universiteiten geodeerd werd, en de hippies rustig op straat konden komen om hun ideeën te verspreiden, was het plots 'in' om links te



zijn, om lang haar te dragen: Links was geen fundamentele optie meer, maar een vorm van opportunisme, een statussymbool. De Nouveaux-philosophes leidden nog altijd aan deze ziekte. En het roken van Hasj was al lang niet meer een teken voor een bewustzijnsverandering, een gedachtengoed dat verder reikte dan het lezen van Hesse's Steppenwolf. De elite slokte te veel parasieten op zodat ze zichzelf niet meer als dusdanig kon beschouwen: en dat was hun fout: het 'anders-zijn' dat zo sterk de zestiger jaren had gekenschetst, werd nu een 'doen zoals anderen'. De vaandeldragers onderscheiden zich niet meer van de meelopers. Cohn-Bendit was een idool, niet meer een leidende figuur. Rolling Stone werd een geëtableerd tijdschrift, dat door iedereen werd gelezen: het was overal, de happy few waren niet zo happy meer. Maar het proces was onomkeerbaar. Bovendien had deze gang van zaken een nivellerend tot gevolg: het onderscheid tussen de few en de crowd verflauwde: er waren geen tekens meer die een duidelijke afbakening markeerden.

Anderzijds had dit een positieve weerslag: méér mensen gingen anders denken, zonder expliciet de bestaande structuren te verloochenen. Wat dat 'anders' was, was wel niet zeg duidelijk: de onversneden ideologieën resp. idealen waren aangelengd met vaak troebel water. Ze waren beter verteerbaar, maar het scherp was van de snede.

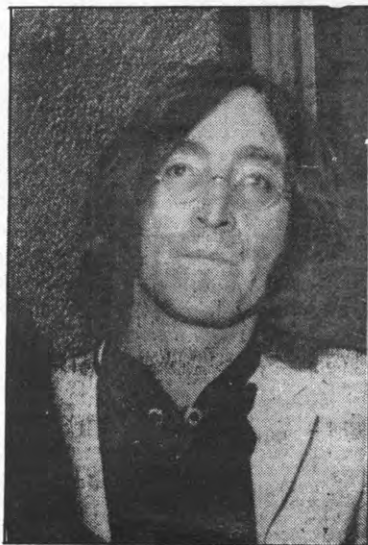
'Anders gaan leven' luidt het nu. Het is niet duidelijk hoe het moest en moet gedefinieerd worden: een pasklaar antwoord is er niet. Wel wordt dit nieuwe denken aansluiting bij een van de gevolgen van de interne onrust in de geëtableerde maatschappij: de economische orde bleek niet zo stevig te zijn als men had gedacht. Velen begonnen te twifelen aan de stevigheid van het westers bouwwerk, en dat gaf een

nieuwe impuls aan de reeds voorhanden zijnde beweging: jong bloed stroomde door de aderen, toen de zachte way of life een noodzakelijk alternatief bleek te zijn: windmolens in plaats van kerncentrales. Het vervolg leest u waarschijnlijk over tien jaar.

De Beatles hebben geen nieuwe beweging gesticht. Ze waren wel één van de katalysatoren ervan. Lennon speelde een belangrijke rol in het intellectueel aandeel van de Beatles in deze brok geschiedenis. Toch heeft hij nooit expliciet partij gekozen voor de Hippie's, of de intellectuelen. Daarvoor was hij te ludiek: veel meer dan mee te lopen, was hij de ironische sympathisant, die kon relativeren, maar zich tegelijk toch geëngageerd opstelde. Zijn akties waren dan ook vaak speelse stoei-verkrijgbaar, die de mensen aan het denken moesten zetten. Een nieuwe maatschappij zat er echter voorlopig niet in: wie ze wil opbouwen moet beginnen bij de opvoeding van een nieuwe generatie. Die verantwoordelijkheid heeft hij dan ook bewust op zich genomen: door zich vijf jaar langaan zijn zoon te wijden. Hij kon zich dat artistiek permittieren: het krediet bij de fans was er. Een bewijs daarvoor zijn de ontstellende reakties bij zijn overlijden. Typierend was dan ook dat de Times het goed genoeg om er op de commentaarbladzijde een lang artikel aan te wijden.

Een ding is nu wel zeker: de Beatles zullen nu wel nooit meer kunnen samenspeelen. En telkens we ergens vernemen dat de mogelijkheid er zou in zitten, popelde ons hart een beetje. Droefheid heeft nu de plaats ingenomen, want we wrten het: "Imagine" de verbeelding aan de macht. Ze is door een brutale aanslag vermoord. Voorlopig zal ze niet vlug terugkeren: de schrik heeft haar duidelijk te pakken.

Filip Buekens



# UIT DE ANDERE CENTRA

## VVS-SVB niet langer in Gentse RvB

(van onze correspondent)

Gent.- VVS-SVB, de Vlaamse links-radikale studentenvakbeweging, heeft zich officieel teruggetrokken uit de Raad van Beheer van de Gentse Rijksuniversiteit. De deelname aan de gesprekken binnen deze Raad van Beheer was sinds lang een discussiepunt binnen de SVB. VVS-SVB opteert voor een conflictmodel waarin resultaten via aktes en niet via onderhandelingen worden afgedwongen. Zij motiveert haar ontslag uit de Raad van Beheer door te stellen dat er aldaar

bij de huidige (wettelijke) zetelverdeling voor de studenten niets te halen valt. De studentenbeweging is anderszijds niet sterk genoeg om van buitenuit iets door te drukken.

De conservatieve Vlaams-Nationale StudentenUnie (VNSU), die ook deel uitmaakt van de RvB, heeft tegen deze opvattingen al gereageerd. Zij somt dertig verwezenlijkingen op die tussen '71 en '80 via de RvB zouden zijn tot stand gebracht. Van het studentenblad Schamper, dat de kerk

gewoonlijk in het midden houdt, vernamen we dat de 'verwezenlijkingen' die het VNSU opsomt stuk voor stuk weersprekbaar zijn.

Het ontslag van VVS-SVB schept voor de studenten problemen van informatiedoorstroming. De Gentse RvB is altijd een snelle weg geweest om van het laatste nieuws i.v.m. het universitaire beleidswerk op de hoogte te raken. Nu deze informatie enkel nog via het conservatieve VNSU doorstroomt bestaat de kans dat de vertekend naar buiten komt. Vooreen controleerden VVS-SVB en het VNSU elkaar.

Met het ontslag van VVS-SVB dreigen de verkiezingen voor de RvB, die eind dit akademiejaar zullen worden gehouden, een saai boel te worden. Herinneren we er tenslotte aan dat VVS-SVB grotendeels verantwoordelijk was voor de aktes in Gent tegen de 10.000 (1978-1979), die de regering tot een herziening van het studiefinancieringsstelsel dwongen.

Vervolg van p.2

## LEZERSBRIEVEN

### Numerus clausus

In Veto nr 4 verscheen een reeks artikels rond numerus clausus voor de faculteit geneeskunde. Zij waren van de hand van één auteur en vertolken slechts één stelling: geen numerus clausus in geneeskunde.

Ik wil hier geen strijd aandoen met tegenstanders van N.C.; noch omtrent elk punt van de artikels in kwestie. Niemand heeft immers echte bewijzen pro of contra. Maar men moet toch toegeven dat hier een vrij merkwaardige logica wordt gehanteerd. Zo bijvoorbeeld, onderstreept de schrijver dat de opleidingscapaciteit moet afgestemd zijn op de reële noden en besluit dan zonder blikken of blozen: "Maarom dan NC?" Ziet hij dan nog ergens zeeën van "reële noden" of voorziet hij een persoonlijke lijfarts voor elke Belg? Of dan die rare sprongen van de redelijkheid waar hij spreekt over de financieringsmodaliteiten van de faculteiten geneeskunde na een eventuele NC. Om zijn stelling te staven laat auteur het

aantal studenten nog eens dalen na die NC, wat toch wel erg onwaarschijnlijk klinkt. Vervolgens laakt de schrijver het gebrek aan cijfermateriaal en ernstige studies omtrent het artseneroep. Zo vindt hij het argument van de jonge werkloze dokter dom, omdat hierover geen kwantitatieve studies bestaan. Na navragen bij oudere, gevestigde dokters zal iedereen echter zo'n werkloze dokter kunnen vinden.

Verder wordt in de artikels voortdurend geschermd met begrippen als recht om geneeskunde te studeren, inkomst van de arts, macht van bepaalde groepen enzoverder. Maar in alle talen wordt gezegen over de zieke, zijn noden (ook zuiver kwantitatief) als consument van geneeskundige diensten, zijn belasting in overbevolkte academische ziekenhuizen waar hij in zijn gehele carrière als "patient" meer studenten tegenkomt dan virulente microben. Zijn mening kan nochtans ook misschien belang hebben. Tenslotte is de mening van studenten geneeskunde niet erg duidelijk naar voor gebracht. In feite bestaat er een vrij grondige verdeeldheid. Dit blijkt onder andere uit de houding die werd aangenomen toen zo'n anderhalf jaar geleden aktes werden gehouden tegen de voorstellen voor een vestigingset/of een NC. Er werd toen vlot een akkoord bereikt om te gaan betogen tegen de vestigingset maar de studenten van de Franstalige universiteiten weigerden tegen NC te betogen. Ze vonden toen al zelf dat er toch iets moest gedaan worden om het aantal artsen wat te beperken. Hierover dus geen eensgezindheid.

Ik hoop hiermee beknopt te hebben aangegeven dat de reeks artikels over NC waarschijnlijk niet veel meer genuanceerd waren dan de strafte uitspraken van de "tegenpartij".

Jean Steyaert

Nvdr. Op basis van het werk van I. Nuyens onderstreepten de bedoelde artikels dat de gezondheidszorg, ondanks een grote dichtheid van geneesheren, toch voor een belangrijk stuk niet aan de behoeften van de bevolking voldoet. De gezondheidszorg moet in functie van die behoeften gereorganiseerd worden, tegelijk met de artsenopleiding, die een onderdeel is van de gezondheidszorg. Zolang men het niet eens is over een behoeftenschattening is NC voorbarig.

Voor de duidelijkheid ook het volgende:

- De artikels ontkenen niet dat 'werkloze dokters' bestaan, maar pleitten voor een herverdeling van de arbeid, o.m. op sociale gronden. Werkloze dokters zijn inherent aan de huidige systemen van betaling per prestatie.

- Het argument dat NC de financiën van de KUL zou stabiliseren klopt wanneer een NC inhoudt dat het maximaal aantal toegelaten 1<sup>o</sup> kan - studenten op het huidige niveau wordt gehandhaafd en als de financiering op een daarop afgestemd forfaitair bedrag wordt vastgelegd. De eigenaardige logica komt van de tegenpartij: een NC invoeren wanneer het aantal nieuw ingeschrevenen op 2 jaar tijd met 25 % is gedaald.
- In Wallonië tenslotte zijn er aanzienlijk meer dokters per inwoner dan in Vlaanderen, wat de studenten er vermoedelijk meer voor 'werkloosheid' doet vrezzen.

## Studiedruk ook in Gent

(van onze correspondent)

Gent.- Zowat de voltallige tweede kan psychologie heeft op dinsdag 9 december de nieuwe gebouwen van de faculteit bezet. Zij protesteerde hiertoe tegen de overbelasting die ze opgedrongen krijgt, speciaal in het vak

fysiologie. De psychologie-studenten vragen zich verder af waar de beloofde gepolykopieerde cursussen blijven. Ze wensen tenslotte ook ingelicht te worden over een programmaherziening in '82, waar tot nog toe enkel decaan Coetsier iets van schijnt te weten.

# AGENDA

### DIENSDAG 18 DECEMBER

VOORDRACHT : Erik Decabouter ( met film ) over de BERMUDA DRIEHOEK ; Schouburg ; 50/120 ; 20 u

### VIJFDAG 19 DECEMBER

KERSTKONCERT : vokale en instrumentale ensembles van het Lemmensinstituut o.l.v. P. Schollaert  
Dubbelkorige motetten uit de Renaissance  
Kerstkantate van J. Wuytack  
Koncertzaal v/h Lemmensinstituut, Herestr 53  
Inkom : 70/100 F ; 18.30 u en 20.30 u

THEATER : LIEFDE (Pavel Kohout) ; Reynaert teater Malpertuis  
20.30 u ; 100 F

### ZATERDAG 20 DECEMBER

ANTI-OORLOGSDAG : zie artikel p.9

THEATER : zie vrijdag 19 december

KERST-GOSPEL-KONCERT : Jessy DIXON ; Burding Candles + Trio  
Schouburg ; 150 F ; 20.00 u

### ZONDAG 21 DECEMBER

POPPEATEATER : Krikkemik-Mortsel in Kersouwke  
15.00 u ; 25 F

### DINSDAG 23 DECEMBER

LEZING : " waarom heeft de mens een lichaamsgestalte " 20.00 u ; gratis  
(org. Rozekeuzersgenootschap)

### ZATERDAG 3 JANUARI

KINDERVOORSTELLING : LIJN NEGEN met 'Salsa' ; 't Stuc  
15.00 u ; 100/70 (volw) 40 (kind)  
(org. Kultuurraad)

### DINSDAG 6 JANUARI

JAZZ : Steve Houben (sax), Michel Herr (piano), Jean-Louis Rassinfosse (bas), Bruno Castellucci (drum)  
't Stuc ; 20.30 u ; 120/80 F  
(org Kultuurraad)

### WOENSDAG 7 JANUARI

FILM : LIMELIGHT (Charlie Chaplin) ; kampus heverlee aud.k ; 20.30 u ; 50 F  
(org.VTK)

### DONDERDAG 8 JANUARI

TONEEL : PATRICK BECKERS met " Dépayssage " 't Stuc ; 20.30 u ; 120/80 F  
(org.Kultuurraad)

### VRIJDAG 9 JANUARI

TONEEL : zie donderdag 8 januari

### MAANDAG 12 JANUARI

ROCK : STRAATLAWAAI PRODUKTIONS  
(org. Kultuurraad)

FILM :

### DINSDAG 13 JANUARI

VOORDRACHT : "Het vuur van de alchemist"  
Stedelijke Voordrachtzaal, 1.Vanderkelenstr 30  
20.00 u (org. Rozekeuzersgenootschap)

FILM :

### WOENSDAG 14 JANUARI

FILM :

### DONDERDAG 15 JANUARI

ROCK : JO LEMAIRE + FLOUZE  
Alma II ; 21.00 u ;  
(org. Kultuurraad)

### WOENSDAG 21 JANUARI

TONEEL : THE LONDON THEATRE GROUP met HAMLET  
't Stuc ; 20.30 u ; 150/100 F

### DONDERDAG 22 JANUARI

ROCK : TEARDROP EXPLODES  
't Stuc ; 20.30 u